

Bruselj, 1. junij 2018
(OR. en)

9615/18

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0212 (COD)

ECOFIN 553
UEM 226
CADREFIN 63
CODEC 939
IA 169

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	31. maj 2018
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2018) 387 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o vzpostavitvi Evropske stabilizacijske funkcije za naložbe

V prilogi vam pošiljamo dokument COM(2018) 387 final.

Priloga: COM(2018) 387 final

Bruselj, 31.5.2018
COM(2018) 387 final

2018/0212 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi Evropske stabilizacijske funkcije za naložbe

{SEC(2018) 277 final} - {SWD(2018) 297 final} - {SWD(2018) 298 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

V govoru o stanju v Uniji 2017 in spremnem pismu o nameri je predsednik Juncker napovedal, da bo Komisija pripravila konkretne predloge za oblikovanje namenske proračunske postavke za euroobmočje v proračunu EU, ki med drugim predvideva stabilizacijsko funkcijo. Zamisel je bila podrobneje predstavljena v sporočilu Komisije o novih proračunskih instrumentih za stabilno euroobmočje v okviru Unije, ki je del svežnja pobud za poglobitev ekonomske in monetarne unije v Evropi¹. Sveženj izhaja predvsem iz poročila petih predsednikov o dokončanju evropske ekonomske in monetarne unije z dne 22. junija 2015² ter razmisleka Komisije o poglobitvi ekonomske in monetarne unije z dne 31. maja 2017³.

Poglobitev ekonomske in monetarne unije (EMU) ter posodobitev javnih financ EU sta ključni točki v razpravi o prihodnosti Evrope, ki se je začela z belo knjigo Komisije z dne 1. marca 2017⁴. To je bilo še dodatno poudarjeno v razmisleku o prihodnosti financ EU z dne 28. junija 2017⁵. Na tej točki se ponuja priložnost za konkretne, v prihodnost usmerjene predloge tako o prihodnosti EMU kot o tem, kako lahko prihodnje javne finance EU pripomorejo k odzivanju na ugotovljene izzive.

Evropska dodana vrednost je v središču razprave o evropskih javnih financah. Sredstva EU bi se morala uporabljati za financiranje evropskih javnih dobrin. Take dobrine koristijo EU kot celoti, posamezne države članice pa jih same ne morejo učinkovito zagotoviti. V skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti bi morala EU ukrepati, kadar v primerjavi z ukrepi na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni zagotavlja boljšo vrednost za vsak davkoplačevalski euro.

Poglobitev EMU koristi euroobmočju in EU kot celoti. Bolj povezano in uspešnejše euroobmočje bi prineslo dodatno stabilnost in blaginjo za vse v EU, hkrati pa zagotovilo, da se gospodarski vpliv Evrope na svetovnem prizorišču dobro čuti. S stabilizacijsko funkcijo, enim od novih proračunskih instrumentov, predstavljenih v sporočilu Komisije, se poskuša obravnavati nekatere posebne potrebe držav članic euroobmočja in tistih držav članic, ki so na poti k prevzemu eura in sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev iz člena 140(1) PDEU, hkrati pa upoštevati njihove splošnejše potrebe in pričakovanja, ki jih imajo kot države članice EU. Tako se poskuša doseči tudi čim večje sinergije med obstoječimi in prihodnjimi instrumenti, ki jih bo Komisija predstavila maja 2018 kot del predlogov za večletni finančni okvir EU za obdobje po letu 2020.

Poglobitev ekonomske in monetarne unije zahteva odločne ukrepe posameznih držav članic ter zadostno podporo iz proračunskih instrumentov in instrumentov za usklajevanje politik, ki jih zagotavlja EU. Oblikovanje stabilizacijske funkcije je ena od idej o tem, kako bolje uporabiti proračun EU kot način za povečanje odpornosti naših medsebojno tesno povezanih

¹ COM(2017) 822 final z dne 6. decembra 2018.

² Dokončanje evropske ekonomske in monetarne unije, poročilo Jeana-Clauda Junckerja v tesnem sodelovanju z Donaldom Tuskom, Jeroenom Dijsselbloemom, Mariom Draghijem in Martinom Schulzem z dne 22. junija 2015.

³ COM(2017) 358 z dne 28. junija 2017.

⁴ COM(2017) 2025 z dne 1. marca 2017.

⁵ COM(2017) 358 z dne 28. junija 2017.

gospodarstev ter tako prispevati k ekonomski in socialni koheziji. Napredek držav euroobmočja in držav zunaj njega pri izvajanju reform in konvergenci v smeri navzgor bo koristil vsem.

V skladu s pogoji, določenimi v finančni uredbi, je EU pooblaščen za izposojanje in posojanje sredstev, da lahko zagotovi finančno pomoč. To velja predvsem za upravljanje posojil, odobrenih v okviru aranžmaja za pomoč za plačilne bilance, s katerimi se podpirajo države članice, ki niso v euroobmočju, v primeru težav s plačilno bilanco, pa tudi za posojila, odobrena v okviru evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo. Ker gre pri zbranih sredstvih in ustreznih posojilih za posle hkratne izposoje in takojšnje nadaljnje posoje (*back-to-back*), nimajo neposrednega učinka na proračun EU, dokler država članica prejemnica izpolnjuje svoje obveznosti.

Medtem ko je proračun EU vedno spodbujal socialno in ekonomsko konvergenco navzgor in medtem ko se je v zadnjih letih posojilna zmogljivost za odzivanje na izredne razmere na ravni EU povečala, pa makroekonomska stabilizacija doslej še ni bila izrecen cilj proračuna EU. Izkušnje v letih finančne krize so tudi pokazale, da struktura in obseg javnih financ EU še ne ustrezata posebnim potrebam ekonomske in monetarne unije v celoti – niti za države članice euroobmočja, niti za države članice, ki se mu želijo pridružiti.

Da bi se lahko države članice euroobmočja bolje odzivale na hitro spreminjajoče se gospodarske razmere ter stabilizirale svoja gospodarstva v primeru obsežnih asimetričnih šokov, bi bilo treba vzpostaviti stabilizacijsko funkcijo. Zaradi poenotenja denarne politike v območju enotne valute instrumenti makroekonomske politike sodelujočih držav članic niso več enaki. Medtem ko se države razlikujejo ter sta velikost in struktura gospodarstva pomembni v smislu verjetnosti za izpostavljenost šokom, je kriza pokazala omejenost instrumentov, ki so na razpolago posameznim državam članicam euroobmočja za ublažitev obsežnih asimetričnih šokov, saj so nekatere izgubile dostop do trgov za financiranje lastnih potreb. V več primerih je to povzročilo dolgotrajne recesije in negativne učinke prelivanja na druge države članice.

Ob upoštevanju navedenega in pod pogojem, da se s tem strinjajo države članice, obstajajo načini za oblikovanje skupnih proračunskih instrumentov na ravni EU, ki bi lahko prispevali k stabilnosti euroobmočja in koristili tudi EU kot celoti. Da bi zagotovili uspeh in uspešnost teh instrumentov ter čim bolj povečali njihovo učinkovitost za davkoplačevalce, jih je treba zasnovati v popolni sinergiji z drugimi proračunskimi instrumenti širšega okvira Unije. Poleg tega bi lahko v prihodnosti evropski mehanizem za stabilnost (EMS) ali njegov pravni naslednik v obliki Evropskega denarnega sklada imel vlogo pri podpori makroekonomski stabilizaciji, če bi tako želele države članice euroobmočja, ki so njegove delničarke.

Predlagana uredba o vzpostavitvi Evropske stabilizacijske funkcije za naložbe (ESFN) je ena od pobud, s katero se odziva na poziv k vzpostavitvi stabilizacijske funkcije, ki bi pomagala blažiti učinke asimetričnih šokov in preprečila nevarnost negativnih učinkov prelivanja, predstavljena v sporočilu Komisije „Novi proračunski instrumenti za stabilno euroobmočje v okviru Unije“⁶. Stabilizacijska funkcija je zasnovana za države članice euroobmočja in bi morala biti odprta za države članice zunaj euroobmočja, ki so vstopile v mehanizem deviznih tečajev II, na podlagi pozitivne odločitve, ki jo v ta namen sprejmejo članice ERM II.

⁶ COM(2017) 822 final z dne 6. decembra 2018.

Pobuda ima obliko predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta v skladu s členom 175(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Člen 175(3) PDEU omogoča oblikovanje instrumenta za podporo upravičenih javnih naložb v državah članicah, ki se soočajo z velikimi asimetričnimi šoki, za okrepitev kohezije. To je treba storiti zunaj strukturnih skladov, ki ne predvidevajo posebnega instrumenta za podporo pri makroekonomski stabilizaciji z ohranitvijo javnih naložb v primeru obsežnih asimetričnih šokov, in ne posega v ukrepe, sprejete v okviru drugih politik Unije.

Doseganje in ohranjanje visoke kakovosti sistemov in načinov upravljanja javnih naložb je v interesu držav članic. Predlog zato dopolnjuje priloga, ki določa metodologije in merila za ocenjevanje takih sistemov in načinov upravljanja javnih naložb, s čimer bi se ugotovilo, kje jih je treba okrepiti, da bi se povečal učinek javnih naložb in potencialne podpore v okviru predlaganega instrumenta.

Komisijo se z današnjim predlogom pooblasti, da zagotovi finančno pomoč državam članicam, ki se soočajo z velikim asimetričnim šokom, s sklepanjem posojilnih pogodb na finančnih trgih ali s finančnimi akterji z namenom nadaljnjega posojanja teh sredstev v podporo zadevni državi članici pri ohranjanju upravičenih javnih naložb. Poleg tega je predvidena tudi subvencija obrestne mere, s katero se bodo pokrili stroški obresti za posojilo države članice upravičenke.

Odločitev Komisije o zagotovitvi podpore v okviru instrumenta je odvisna od izpolnjevanja strogih meril za upravičenost s strani države članice na podlagi spoštovanja sklepov in priporočil iz okvira za fiskalni in makroekonomski nadzor. Opozoriti je treba, da bi morale države članice izvajati preudarne fiskalne politike in vzpostaviti fiskalne blažilnike v obdobjih ugodnih gospodarskih razmer. Merila za uporabo podpore v okviru instrumenta temeljijo na sprožilu na podlagi dvojnega merila brezposelnosti. Slednji je bil izbran, ker je veliko povečanje nacionalne stopnje brezposelnosti pomemben kazalnik učinkov velikega asimetričnega šoka v določeni državi članici.

Poleg tega obveza, da se prejeta podpora uporabi za naložbe v cilje politike, določene v uredbi o skupnih določbah, in ohrani povprečna raven javnih naložb iz zadnjih petih let, zagotavlja doseganje cilja predlagane uredbe, tj. zagotavljanje, da velik asimetrični šok ne ogrozi kohezije.

Predlog vključuje tudi enačbe za samodejno določanje zneska posojila in subvencije obrestne mere. Kar zadeva element posojila, se znesek določi ob upoštevanju najvišje ravni upravičenih javnih naložb, ki se lahko podpre, in resnosti velikega asimetričnega šoka.

Kljub temu je predvidena omejena diskrecijska pravica Komisije, da poveča znesek posojila do najvišje ravni upravičenih javnih naložb. Slednje se prav tako določi na podlagi formule, ki upošteva delež upravičenih javnih naložb glede na BDP v EU v obdobju petih let, preden je zadevna država članica zaprosila za podporo, in BDP zadevne države članice v istem obdobju.

Predlagano uredbo dopolnjuje osnutek medvladnega sporazuma za države članice, ki se morajo dogovoriti o prenosu nacionalnih prispevkov, izračunanih na podlagi deleža denarnih prihodkov, dodeljenega nacionalnim centralnim bankam, v Sklad za stabilizacijsko podporo, ustanovljen v skladu s to uredbo. Glavni namen tega sklada, ki bo financiran z nacionalnimi prispevki, je financiranje subvencij obrestne mere, do katerih so upravičene države članice. Take subvencije obrestne mere krijejo 100 odstotkov nastalih stroškov za obresti na posojila.

Podrobna merila za upravičenost in aktiviranje podpore ter formule za izračun podpore s posojili in subvencij obrestne mere omogočajo hiter in poenostavljen postopek odločanja Komisije.

Možnost, da se lahko evropski mehanizem za stabilnost (EMS) ali njegov pravni naslednik v določenem trenutku v prihodnosti avtonomno odloči zagotoviti podporo vzporedno z instrumentom iz predlagane uredbe, ni izključena. V takem primeru si bo Komisija prizadevala zagotoviti, da se taka pomoč zagotovi na način, ki je v skladu s predlagano uredbo.

Da bi bili pripravljeni na morebitno vzporedno interakcijo med prihodnjo pomočjo EMS in tem instrumentom, predlog Komisiji omogoča sprejemanje delegiranih aktov na omejenem številu področij. Zlasti je predviden delegirani akt za urejanje izmenjave informacij glede pomembnih elementov posojila v okviru te sheme. Poleg tega je predvidena možnost sprejetja delegiranih aktov za dopolnitev ali spremembo predlagane uredbe, s katerimi bi se določila pravila za dopolnjevanje med pomočjo EMS in zneski podpore ESFN, izračunanimi na podlagi predlaganega instrumenta, ter za subvencije obrestne mere pri stroških obresti, nastalih v zvezi s pomočjo EMS.

Prav tako je pomembno opozoriti, da je na instrument ESFN, vzpostavljen s predlagano uredbo, treba gledati kot na prvi korak v postopnem razvoju prostovoljnega mehanizma zavarovanja za namene makroekonomske stabilizacije. Ta mehanizem bi temeljil na prostovoljnih prispevkih držav članic euroobmočja in bi se lahko zadolževal. Pregled predlagane uredbe je predviden v petih letih po začetku veljavnosti uredbe, da se ocenijo in obravnavajo morebitne težave v zvezi z delovanjem uredbe.

V tem predlogu je za datum začetka uporabe določen 1. januar 2021, pripravljen pa je za Unijo s 27 državami članicami, v skladu z uradnim obvestilom Združenega kraljestva, ki ga je Evropski svet prejel 29. marca 2017, o nameri Združenega kraljestva, da na podlagi člena 50 Pogodbe o Evropski uniji izstopi iz Evropske unije in Euratoma.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Instrument ESFN iz te uredbe je skladen z drugimi instrumenti v okviru kohezijske politike. Instrument dopolnjuje programe, ki jih podpira Unija v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, ki so v zadnjih letih predstavljali več kot polovico vseh javnih naložb in močno prispevali k procesu krepitve gospodarskega in družbenega dohajanja regij in držav v EU. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je bila zagotovljena tudi večja povezanost prioritet evropskega semestra s programi, ki jih podpira Unija v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, in sicer z uvedbo predhodnih in makroekonomskih pogojev z uredbo o skupnih določbah⁷. Podobni pogoji določajo upravičenost do podpore iz instrumenta ESFN. Poleg tega instrument ESFN tudi dopolnjuje druge instrumente na ravni EU, ki lahko pomagajo zlasti pri blažitvi gospodarskih šokov na nacionalni ali lokalni ravni, kot sta Solidarnostni sklad Evropske unije, ki zagotavlja finančno pomoč državam članicam/regijam, ki so jih prizadele večje nesreče, in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji, ki zagotavlja podporo osebam, ki so izgubile delo zaradi večjih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih ali zaradi svetovne gospodarske in finančne krize.

⁷ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Instrument v okviru predlagane uredbe je skladen s pravili za usklajevanje ekonomskih politik, vključno s Paktom za stabilnost in rast. Upravičenost do podpore v okviru instrumenta ESFN temelji na upoštevanju sklepov in priporočil iz okvira za fiskalni in makroekonomski nadzor. Evropski semester je glavno orodje za usklajevanje gospodarskih politik držav članic na ravni EU, v okviru katerega države članice razpravljajo o svojih gospodarskih, družbenih in proračunskih prioritetah, napredek pa se spremlja v točno določenih delih leta. V okviru evropskega semestra sta Pakt za stabilnost in rast ter postopek v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji namenjena zagotavljanju zdravih javnih financ in preprečevanju tveganja neravnotežij. Poleg tega se je z največjim možnim izkoriščanjem prožnosti, ki jo omogočajo obstoječa pravila Pakta za stabilnost in rast, okrepila povezava med naložbami, strukturnimi reformami in fiskalno odgovornostjo, hkrati pa so se v večji meri upoštevale ciklične gospodarske razmere, s katerimi se soočajo države članice.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga tega predloga je člen 175(3) PDEU. Za uporabo navedenega člena morajo biti in so tudi bili izpolnjeni trije pogoji.

Prvi pogoj je, da morajo posebni ukrepi prispevati h krepitvi ekonomske, socialne in teritorialne kohezije. Predlagana uredba določa poenostavljen okvir za zagotavljanje finančne pomoči državam članicam euroobmočja in državam članicam zunaj euroobmočja, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II) za podporo upravičenim javnim naložbam v obliki posojil in subvencij obrestne mere, da bi se ublažile posledice večjega asimetričnega šoka in okrepila kohezija. Ta instrument dopolnjuje druge ukrepe in v primeru makroekonomske nestabilnosti pomaga upravičenim državam članicam ohranjati rasti prijazne javne naložbe. To prispeva k lažji gospodarski prilagoditvi v državi članici euroobmočja ali zadevni državi članici in jo podpira pri ponovnem doseganju trajnostne rasti, s čimer se prepreči poglobljanje in podaljšanje recesije, ki negativno vpliva na njihovo ekonomsko in socialno kohezijo. Instrument bi bilo treba uporabiti v primeru obsežnih asimetričnih šokov v državi članici ali več državah članicah, ko se dosežejo omejitve drugih mehanizmov in nacionalnih politik, zanj pa bi morala veljati stroga merila za upravičenost na podlagi okvira Unije za fiskalni in makroekonomski nadzor. Da bi bila poleg tega učinkovita, bi bilo treba podporo iz instrumenta usmeriti v upravičene javne naložbe v podporo področjem v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov. Obravnavanje učinkov velikih asimetričnih šokov z instrumenti, in sicer s podpiranjem ohranjanja ravni javnih naložb, tako prispeva h krepitvi ekonomske in socialne kohezije.

Drugi pogoj je, da je ukrep dokazano potreben zunaj strukturnih skladov. Niti strukturni skladi niti kak drug poseben instrument niso predvideni za makroekonomsko stabilizacijo v primeru obsežnih asimetričnih šokov z ohranjanjem javnih naložb v državah članicah. Potrebnost takega instrumenta temelji na dejstvih, ker strukturne reforme, avtomatski fiskalni stabilizatorji, diskrecijski fiskalni ukrepi in enotna denarna politika Eurosistema ne morejo v celoti ublažiti velikih makroekonomskih šokov.

In tretjič, predlog ne sme posegati v ukrepe, sprejete v okviru drugih politik Unije. Zlasti upravičenost do kakršne koli pomoči v okviru instrumenta izrecno temelji na predpostavki, da je zagotovljena skladnost s sklepi in priporočili iz okvira Unije za fiskalni in makroekonomski nadzor v skladu z naslovom VIII dela III PDEU.

Ukrep na podlagi člena 175(3) PDEU, katerega namen je okrepiti ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo, se lahko zasnuje na tak način, da samo podskupina držav članic izpolnjuje potrebne pogoje za upravičenost do podpore, če omejitev temelji na objektivnem razlogu. Spodbujanje ekonomske, socialne in teritorialne kohezije ter vzpostavitev ekonomske in monetarne unije sta ključna cilja iz člena 3 PEU. Valutna unija zaradi svoje sedanje strukture ne more prispevati k odpravljanju obsežnih asimetričnih šokov z mehanizmom, ki bi učinkovito zagotavljal ohranjanje ravni javnih naložb v državah članicah. Odsotnost denarne politike in načinov za prilagajanje deviznih tečajev na nacionalni ravni omejuje razpoložljivost orodij za obravnavanje asimetričnih šokov v državah članicah euroobmočja, odzivanje na take šoke pa prepušča preostalem nacionalnim instrumentom ekonomske politike, tj. strukturnim reformam in fiskalni politiki, še bolj pa enotni denarni politiki. Čeprav so države članice zunaj euroobmočja še naprej odgovorne za svoje nacionalne denarne in tečajne politike, so tiste, ki bodo v bližnji prihodnosti sprejele euro in sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II), s čimer izpolnjujejo svoje obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije, dejansko že omejene pri svojih tečajnih in denarnih politikah.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Gospodarska stabilnost ekonomske in monetarne unije (EMU) in držav članic, ki so sprejele euro, je pomembna za celotno Unijo. Države članice euroobmočja so gospodarsko tesno povezane. Treba bi bilo preprečiti, da gospodarski pretresi in znatnejše upadanje gospodarske rasti privedejo do izjemnih razmer globljih in širših razsežnosti, ki negativno vplivajo na ekonomsko in socialno kohezijo. Vendar zaradi strukture EMU, ki ima centralizirano, enotno denarno politiko, a decentralizirano fiskalno politiko na nacionalni ravni, države članice euroobmočja niso dovolj sposobne same obvladovati obsežnih asimetričnih šokov. Obstaja potreba po večji razpoložljivosti orodij, kadar se EMU sooča s hudimi težavami, vedno ko se v posameznih državah članicah pojavijo večje gospodarske motnje. Čeprav so države članice zunaj euroobmočja še naprej odgovorne za svoje nacionalne denarne in tečajne politike, so tiste, ki bodo v bližnji prihodnosti sprejele euro in sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II), s čimer izpolnjujejo svoje obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije, dejansko že tudi omejene pri svojih tečajnih in denarnih politikah. Finančna in posledična gospodarska kriza v euroobmočju sta razkrili velike omejitve pri delovanju avtomatskih fiskalnih stabilizatorjev in diskrecijskih ukrepov fiskalne politike na nacionalni ravni, tudi v državah članicah z nizkim javnim dolgom in na videz zdravimi javnimi financami. To je povzročilo prociklični vzorec za fiskalne politike, kar je negativno vplivalo na kakovost javnih financ in zlasti na javne naložbe. Zaporedje dogodkov kaže tudi, da se lahko enotni denarni politiki pripiše prevelik pomen pri zagotavljanju stabilizacije v težkih gospodarskih razmerah. Te ugotovitve kažejo na potrebo po vzpostavitvi skupnega instrumenta na ravni Unije za absorpcijo takšnih šokov z namenom preprečevanja povečevanja razlik v makroekonomskih rezultatih med državami članicami euroobmočja, pa tudi državami članicami zunaj euroobmočja, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II), ki ogrožajo ekonomsko in socialno kohezijo.

Cilja predlagane uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči same, in ga je zaradi obsega predvidenih ukrepov lažje doseči na ravni Unije v skladu s členom 5(3) PEU.

- **Sorazmernost**

Cilj predloga je podpreti javne naložbe z namenom krepitve kohezije v državah članicah, ki se soočajo z močnim asimetričnim šokom. Določa poenostavljen okvir za zagotavljanje finančne pomoči v obliki posojil in subvencije obrestne mere. Instrument je orodje, ki dopolnjuje obstoječe instrumente Unije za financiranje novih delovnih mest, rasti, naložb, nacionalnih

fiskalnih politik, pa tudi finančne pomoči za krizne razmere, kot sta evropski mehanizem za finančno stabilizacijo in evropski mehanizem za stabilnost.

Postopek odločanja dopušča poenostavljeno in hitro mobilizacijo ter izplačevanje pomoči s strani Komisije na podlagi izpolnjevanja jasno opredeljenih meril za upravičenost do in aktiviranje podpore ter merila za določitev javnih naložb, ki bi jih bilo treba podpreti.

Hkrati predlog ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje cilja odpravljanja velikega asimetričnega šoka s podpiranjem javnih naložb. Za podporo v okviru predlaganega instrumenta bodo veljala stroga merila za upravičenost na podlagi upoštevanja sklepov in priporočil okvira Unije za fiskalni in makroekonomski nadzor ter jasno in natančno določenih meril za aktiviranje, ki temeljijo na sprožilu na podlagi dvojnega merila brezposelnosti. Poleg tega je država članica upravičenka dolžna prejeta pomoč uporabiti za upravičene javne naložbe v podporo ciljem politike iz uredbe o skupnih določbah. Predviden je nadzorni in popravni mehanizem. Znesek posojil in višina subvencij obrestne mere se določita na podlagi formule, ki ustrezno upošteva najvišje ravni upravičenih javnih naložb, ki se lahko podprejo, in resnost velikega asimetričnega šoka. Da bi se poleg tega zagotovilo, da je lahko čim več držav članic upravičenih do posojila v okviru instrumenta, je določena zgornja meja, ki je funkcija preostalih razpoložljivih sredstev v proračunu EU. Subvencije obrestne mere krijejo stroške obresti, ki jih imajo države članice pri posojilih, prejetih v okviru instrumenta. In končno, da bi se povečal učinek javnih naložb in potencialne podpore v okviru sheme, je predviden proces za izboljšanje kakovosti sistemov in načinov upravljanja javnih naložb v državah članicah.

- **Izbira instrumenta**

Ta akt ima obliko uredbe, ker ustvarja nov instrument, ki prispeva k makroekonomski stabilizaciji, in mora biti v celoti zavezujoč ter se neposredno uporabljati v vseh državah članicah.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAJINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Ocena predlaganega mehanizma se je v veliki meri zanašala na notranje strokovno znanje. Za oceno možnega delovanja stabilizacijske funkcije ali mehanizma zavarovanja so bile opravljene simulacije na podlagi preteklih podatkov (1985–2017). Ta pristop je v skladu s standardi literature na to temo (Carnot in drugi, 2017; Arnold in drugi, 2018; Claveres in Stráský, 2018). Stabilizacijski učinek stabilizacijske funkcije in varovalnega mehanizma se je ocenil s simulacijami makroekonomskega modela (model QUEST, ki ga je razvila Komisija in ga pogosto uporablja za ocenjevanje vpliva reform politike). Rezultati so v skladu s podobnim postopkom, ki ga je izvedel MDS (Arnold in drugi, 2018). Splošneje se je ustrezno upoštevala ekonomska in na politike osredotočena literatura o razlogih za stabilizacijsko funkcijo, pa tudi razprave, ki potekajo na ravni Unije.

- **Ocena učinka**

Ta predlog je podprt z oceno učinka. Odbor za regulativni nadzor je 27. aprila 2018 o njej izdal pozitivno mnenje s pridržki. *[vnesite povezavo do mnenja Odbora za regulativni nadzor]* Vprašanja Odbora za regulativni nadzor so bila obravnavana v revidirani različici delovnega dokumenta služb Komisije z oceno učinka *[vnesite povezavo do mnenja Odbora za regulativni nadzor]*. Opis glavne možnosti politike in interakcija z drugimi instrumenti so bili podrobneje

razčlenjeni, vključno s sestavo in načini financiranja. Zaključek o prednostni možnosti je zdaj podrobneje predstavljen. V posebni prilogi v delovnem dokumentu služb Komisije z oceno učinka so nadalje opisane spremembe na podlagi mnenja Odbora za regulativni nadzor.

V oceni učinka so bile poleg prve možnosti (status quo) preučene tri možnosti politike za stabilizacijsko funkcijo:

Druga možnost vključuje najemanje in dajanje posojil, osredotočeno na javne naložbe. Osrednji akter, tj. Evropska unija, bi zagotavljal posojila in omejena nepovratna sredstva državam članicam, ki so jih prizadeli veliki šoki, da bi se ohranile javne naložbe. To v glavnem ustreza predlogu Komisije, kar zadeva Evropsko stabilizacijsko funkcijo za naložbe.

Tretja možnost je mehanizem zavarovanja. V skladu bi se zbirali redni prispevki, zlasti v času običajnih in ugodnih gospodarskih razmer, ali lasten vir sredstev. Kadar bi državo članico prizadel velik šok, bi prejela podporo v obliki izplačil/nepovratnih sredstev. Verjetno bi bila potrebna omejena zmožnost zadolževanja za zagotovitev verodostojnega in neprekinjenega delovanja.

Četrta možnost je namenski proračun za euroobmočje. Skupni proračun ne bi bil primarno osredotočen na gospodarsko stabilizacijo, ampak na zagotavljanje evropskih javnih dobrin. Vendar bi zanašanje na ciklične prihodke (npr. davek od dohodkov pravnih oseb) in proticiklično porabo (npr. nadomestila za brezposelnost) prispevalo k makroekonomski stabilizaciji prek avtomatskih stabilizatorjev na ravni EU. Poleg tega bi se lahko predvidelo elemente diskrecije, ki bi lahko nadalje spodbujali stabilizacijske lastnosti.

Evropska stabilizacijska funkcija za naložbe (druga možnost) bi prispevala h kohezijskemu cilju z zagotavljanjem finančne podpore v primeru obsežnih asimetričnih šokov v državi članici. Ta podpora bi bila usmerjena v javne naložbe v prednostnih sektorjih, zanjo pa bi veljala merila glede gospodarskih razmer in pogoji za upravičenost. Tako zagotavljanje podpore bo močna spodbuda za zaščito ključnih javnih naložb ter s tem ohranjanje ustrezne ravni odhodkov, ki so bistveni za prihodnjo rast gospodarstva. Kot taka bi shema vodila do rezultatov, ki bi se močno razlikovali od pretekle krize, ko so se v nekaterih državah javne naložbe precej zmanjšale. Makroekonomski stabilizacijski učinek v okviru te možnosti je omejen zaradi dejstva, da bo podpora zagotovljena v obliki posojila. Zadevna država članica bi zaradi velikega šoka še vedno morala poiskati kompromis med podpiranjem gospodarske aktivnosti z dodatno porabo na račun večjega javnofinančnega primanjkljaja in obvladovanjem naraščanja javnega dolga. Ta kompromis bi kljub temu bil lažji, saj bi države članice imele dostop do cenejšega financiranja kot na trgu. Poleg tega je lahko financiranje EU pomemben signal za udeležence na trgu, kar lahko pomaga preprečiti izgubo dostopa do trgov in posledično poln program za finančno prilagoditev. Ta možnost je skladna z zahtevo, da ne sme priti do trajnih prenosov, saj so posojila po svoji naravi začasna pomoč, zadevna država članica pa je pravno obvezana, da jih vrne. Ta pogoj je še posebej pomemben. Na tej točki se je mnenje zainteresiranih strani glede oblike stabilizacijske funkcije razdelilo, zlasti zaradi pomislekov glede nevtralnosti med državami. Druga možnost je tako politično lažje izvedljiva, vsaj v bližnji prihodnosti.

Mehanizem zavarovanja (tretja možnost) bi omogočal znatna izplačila v primeru obsežnih asimetričnih šokov v državi članici, zanje pa bi veljala merila glede gospodarskih razmer in pogoji za upravičenost. Ta „izplačila iz naslova zavarovanja“ bi na kratek rok znatno olajšala iskanje kompromisa zadevne države članice med podpiranjem gospodarske aktivnosti in obvladovanjem rasti dolgov in primanjkljajev. Izplačila bi zato dopolnjevala nacionalne avtomatske stabilizatorje v neugodnih gospodarskih razmerah. S tem bi se olajšalo izvajanje

bolje utečene in bolj proticiklične fiskalne politike v celotnem ciklu, kar bi tudi pozitivno vplivalo na kakovost javnih financ in preprečevanje prevelikega nihanja javnih naložb. Odvisno od zastavljenih parametrov bi lahko ta možnost zagotovila velik učinek na stabilizacijo povpraševanja, tudi za omejen znesek prispevkov. Tretjo možnost pa je relativno težko uskladiti s ciljem nevtralnosti med državami, saj bi lahko nekatere države članice prejele izplačila pogostejše kot druge, ker so na primer za njihova gospodarstva značilni manj stanovitni cikli. Za izboljšanje cilja nevtralnosti med državami so lahko pomembni nekateri elementi zasnove mehanizma, na primer višji prispevki v času ugodnih razmer (kar bi zagotovilo, da nestanovitna gospodarstva prispevajo več, in pospešilo oblikovanje rezerv) in ocena na podlagi izkušenj (prispevki, prilagojeni glede preteklo uporabo). Vendar pa se podpora zainteresiranih strani za to možnost na tej stopnji zdi mešana, saj po mnenju nekaterih vsebuje preveč tveganj in ni sorazmeren odziv na trenutne izzive.

Proračun za euroobmočje (četrta možnost) bi pripomogel k stabilizaciji velikih šokov s samodejnim nihanjem prihodkov in/ali odhodkov proračuna z gospodarskim ciklom. Učinkovitost tega mehanizma je odvisna od občutljivosti strukture proračuna na cikel in njegove velikosti. Četrta možnost vključuje nekoliko večje implikacije kot vzpostavitev stabilizacijske funkcije, ker polni proračun pomeni, da pristojnosti za dodeljevanje na strani prihodkov in na strani odhodkov preidejo z nacionalnih na evropsko raven, in sicer dodatno k sedanjemu proračunu EU. Vzpostavitev takega proračuna bi zato zahtevala močno politično voljo in konsenz. Potrebni bi bili nadaljnji razmisleki in razprave, da bi se ocenila njegova vsebina in bi postal bolj politično sprejemljiv.

Poudariti je treba, da se različne možnosti politike med seboj ne izključujejo in se lahko kombinirajo. Na tej stopnji je prednostna možnost Evropska stabilizacijska funkcija za naložbe (druga možnost). Ta možnost bi pomembno prispevala k ciljem, opisanim v oddelku 4 poročila o oceni učinka. Kot tako jo je Komisija ohranila kot del svojega predloga. Mehanizem zavarovanja (tretja možnost) lahko zagotovi zelo učinkovite elemente stabilizacije in je skladen s ciljem nevtralnosti med državami, če bo dobro zasnovan, vendar je treba o njem nadalje razmisliti in razpravljati, da se oceni njegova izvedljivost in poveča njegova politična sprejemljivost. Mehanizem zavarovanja bi znatno okrepil strukturo EMU in je tako lahko zelo dragocen. Čeprav Komisija v tej fazi ni pripravila uradnega predloga, bi bilo treba mehanizem zavarovanja obravnavati kot del stabilizacijske funkcije, in sicer kot paket, ki razširja in dopolnjuje drugo možnost. Tak paket bi ustvaril dosleden nabor ukrepov, ki omogoča močno stabilizacijo. Četrta možnost lahko ponudi določene elemente stabilizacije, vendar je njihov obseg v veliki meri odvisen od velikosti in sestave proračuna, poleg tega pa je treba o njej nadalje razmisliti in razpravljati, da se oceni njena vsebina in poveča njena politična sprejemljivost.

Učinki stabilizacijske sheme za naložbe (druga možnost) in mehanizma zavarovanja (tretja možnost) bi bili predvsem makroekonomske narave, kot je opisano zgoraj. Poleg tega bi druga možnost, stabilizacijski instrument za naložbe, izboljšala sestavo javnih financ, ker bi zaščitila javne naložbe. Kot taka delno zajema razsežnost vzdrževanja/nadgrajevanja znanj in spretnosti ter tako vključuje nekatere socialne koristi. Pri tretji možnosti, mehanizmu zavarovanja, bi bili okoljski in družbeni učinki dokaj posredni in bi jih bilo težko oceniti. Pri četrti možnosti, proračunu za euroobmočje, bi bili okoljski in družbeni učinki verjetno pozitivni, vendar ta možnost ni razdelana dovolj podrobno, da bila mogoča poglobljena ocena.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog bi lahko imel proračunske posledice. Za posojila, ki bi jih lahko Komisija zagotovila državam članicam v okviru tega predlaganega instrumenta, bi veljala zgornja meja 30 milijard

EUR. Kot takšna posojila predstavljajo pogojne obveznosti za proračun EU v primeru, da bi država članica prenehala odplačevati posojilo, prejeto v okviru sheme.

Subvencija obrestne mere bi se krila iz Sklada za stabilizacijsko podporo, ki bi se financiral z letnimi nacionalnimi prispevki na podlagi deleža nacionalne centralne banke vsake države članice euroobmočja v denarnih prihodkih Eurosistema. Enako merilo bi bilo treba uporabiti za države članice zunaj euroobmočja, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II). Ti nacionalni prispevki pomenijo zunanje namenske prejemke in ne vplivajo na proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Akt določa poročanje in pregled njegovega izvajanja vsakih pet let. V ta namen mora Komisija predložiti poročilo o oceni, ki se med drugim nanaša na učinkovitost uredbe in njen prispevek k izvajanju ekonomskih politik držav članic euroobmočja na način, ki krepí kohezijo Unije, k doseganju ciljev iz strategije Unije za rast in delovna mesta ter k javnim naložbam v državah članicah euroobmočja, ki prejemajo podporo v skladu z aktom. V poročilu se bo preučila tudi ustreznost razvoja mehanizma zavarovanja, ki bi bil namenjen makroekonomski stabilizaciji. Po potrebi bo poročilo vsebovalo predloge sprememb tega akta. Poročilo bodo prejeli Evropski parlament, Svet in Euroskupina.

Ocenjevanje se bo opravilo v skladu z odstavkoma 22 in 23 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016⁸, v katerih so te tri institucije potrdile, da bi morale biti ocenjevanje obstoječe zakonodaje in politike podlaga za ocene učinka glede možnosti za nadaljnje ukrepanje. Ocene bodo zajemale učinke programa na terenu na podlagi kazalnikov/ciljev programa in podrobne analize obsega, v katerem se lahko za program šteje, da je ustrezen, učinkovit, uspešen ter da zagotavlja dovolj dodane vrednosti EU in je usklajen z drugimi politikami EU. Vključevale bodo pridobljene izkušnje, na podlagi katerih se lahko odkrijejo morebitne pomanjkljivosti/težave ali potencial za nadaljnje izboljšanje ukrepov oziroma njihovih rezultatov ter pomaga pri izboljšanju njihovega izkoriščanja/učinka.

• Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga

Del I predlagane uredbe (člena 1 in 2) določa ustanovitev Evropske stabilizacijske funkcije za naložbe (ESFN) kot instrumenta finančne pomoči v skladu s členom [220] revidirane finančne uredbe za podporo javnim naložbam, namenjeno državam članicam, ki se soočajo z velikimi asimetričnimi šoki, katerega cilj je krepíte kohezije. Poleg tega so v njem navedene oblike take finančne pomoči, tj. posojila in subvencije obrestne mere. Poleg tega je v tem delu tudi poudarjeno, da bi se morala uredba uporabljati tako za države članice euroobmočja kot države članice zunaj euroobmočja, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II). Ta del vsebuje tudi najpomembnejše opredelitve, ki se uporabljajo v aktu.

Del II predlagane uredbe (členi 3 do 5) vsebuje merila, ki jih morajo izpolnjevati države članice, da bi bile lahko upravičene do podpore v okviru ESFN. Treba je razlikovati med dvema sklopoma meril.

Prvič, predlagani akt vsebuje merila za upravičenost na podlagi sklepov in priporočil iz okvira Unije za fiskalni in makroekonomski nadzor iz členov 126(8) in 126(11) PDEU in Uredbe (EU) št. 1466/97 ter na podlagi okvira za makroekonomski nadzor, vzpostavljenega z Uredbo

⁸ Medinstitucionalni sporazum med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016; UL L 123, 12.5.2016, str. 1–14.

(EU) št. 1176/2011. Treba je tudi določiti, da država članica euroobmočja, v kateri bi se izvajal program makroekonomske prilagoditve, ne bi bila upravičena do podpore v okviru te sheme, temveč bi se vse potrebe po financiranju v podporo javnim naložbam pokrile z zadevnim programom. Isti sistem je predviden za države članice zunaj euroobmočja, zajete s področjem uporabe predlaganega akta, ki prejemajo plačilnobilančno pomoč. Če bi se države članice poleg tega dogovorile o sklenitvi medvladnega sporazuma o financiranju subvencije obrestne mere, bi morale biti plačevanje letnih prispevkov merilo za upravičenost, ki ga bo morala izpolnjevati država članica, ki bo želela koristiti subvencijo obrestne mere v okviru programa.

Drugič, predvideti bi bilo treba merila za aktiviranje, da bi se podpora ESFN pravočasno in učinkovito aktivirala. Aktiviranje je treba določiti s sprožilom na podlagi dvojnega merila brezposelnosti, tj. tako nacionalne stopnje brezposelnosti glede na njeno prejšnje povprečje kot spremembe stopnje brezposelnosti v primerjavi z danim pragom v zadnjem letu. Prvič, o izbiri meril za aktiviranje podpore na podlagi stopenj brezposelnosti se razmišlja iz več razlogov. Stopnja brezposelnosti je odličen kazalnik poslovnega cikla. Poleg tega učinki šokov na javne finance običajno zaostajajo za ciklom rasti in so dejansko bolj ali manj skladni s ciklom brezposelnosti. Zaostajanje, ki odraža uporabo stopnje brezposelnosti, tudi ne bi ogrozilo koristnosti stabilizacijskega učinka instrumenta, ker bi morale države članice najprej uporabiti svoje avtomatske stabilizatorje in politike. Drugič, uporaba sprožila za aktiviranje podpore na podlagi dvojnega merila bi zagotovila večjo stopnjo gotovosti, da se zadevna država članica sooča z velikim asimetričnim šokom z začasnim in za posamezno državo specifičnim elementom. Sprožilo za aktiviranje na podlagi dvojnega merila bi omogočalo tudi, da se podpora osredotoča na obdobja znatnega gospodarskega poslabšanja. Sprožilo na podlagi dvojnega merila bi bilo usmerjeno na situacije, v katerih brezposelnost narašča.

Ta del določa tudi obvezo za države članice, ki prejemajo pomoč v okviru predlagane uredbe, da podporo vložijo v upravičene javne naložbe, tj. bruto investicije v osnovna sredstva sektorja država v podporo ciljem politike, določenim v uredbi o skupnih določbah, in socialne naložbe (izobraževanje in usposabljanje), in tudi, da ohranijo splošno raven javnih naložb v primerjavi s povprečjem javnih naložb v zadnjih petih letih. Kar zadeva drugi element, bi morala Komisija imeti določeno diskrecijsko pravico pri svoji oceni, da bo pripravljena na primere, ko se javne naložbe v državi članici razvijajo na nevzdržen način. Predvideti bi bilo treba korektivni mehanizem, da bi se preprečila neupravičena poraba sredstev in prevzemanje odgovornosti s strani Unije za neupravičena posojila. To se zdi potrebno za zaščito finančnih interesov Unije. Če država članica ne spoštuje tega merila, bi morala imeti Komisija možnost zahtevati popolno ali delno vračilo posojila in se odločiti, da ob vračilu posojila zadevna država članica ne more prejeti subvencije obrestne mere. Rezultate tega nadzora bi bilo treba tudi javno objaviti.

Del III predlagane uredbe (členi 6 do 8) vsebuje postopek za hitro zagotovitev podpore ESFN. Komisija mora na zahtevo preveriti, ali so izpolnjena merila za upravičenost in aktiviranje podpore ter se odločiti tudi o pogojih podpore, ki je v obliki posojila. Treba bi bilo določiti elemente, kot so znesek, povprečna zapadlost, določanje cene posojila in obdobje razpoložljivosti pomoči. Država članica prejemnica bi morala biti poleg tega upravičena do subvencije obrestne mere ob odplačilu posojila ali ko obresti zapadejo v plačilo. Ta del predlaganega akta določa tudi oblike podpore ESFN.

Del IV predlagane uredbe (členi 7 do 10) zlasti določa finančna sredstva za instrument. Kar zadeva posojila, bi morala biti Komisija sposobna pridobiti posojila na finančnih trgih z namenom njihovega nadaljnega posojanja zadevni državi članici. Tako zadolževanje bi moralo biti omejeno s fiksno zgornjo mejo v višini 30 milijard EUR. Kar zadeva subvencije

obrestne mere, bi se te morale uporabljati za kritje stroškov obresti, ki se državam članicam obračunajo na posojilo. Komisija bi morala imeti možnost, da za financiranje slednjega uporabi Sklad za stabilizacijsko podporo. Ta del določa tudi formule, ki bi jih morala uporabiti Komisija za določitev zneskov posojila in subvencije obrestne mere v okviru instrumenta ESFN.

V zvezi s komponento posojila tega instrumenta bi bilo treba razlikovati med formulo za določitev najvišje ravni upravičenih javnih naložb (Np), ki se lahko podprejo, in formulo za izračun zneska podpore (P) v obliki posojila. Formulam vplivata druga na drugo. Najvišja raven upravičenih javnih naložb (Np), ki se lahko podprejo z ESFN, bi se morala samodejno določiti na podlagi formule, ki zajema delež upravičenih javnih naložb glede na BDP v EU v obdobju petih let, preden je zadevna država članica zaprosila za podporo, in BDP zadevne države članice v istem obdobju. Ta najvišji znesek bi bilo treba tudi prilagoditi glede na razpoložljiva sredstva, tj. fiksno zgornjo mejo, določeno v tej uredbi. Najvišji znesek podpore v obliki posojila bi se moral prav tako samodejno določiti na podlagi formule, ki upošteva najvišje ravni upravičenih javnih naložb, ki se lahko podprejo, in resnost velikega asimetričnega šoka. Posojilo bi moralo biti prav tako prilagojeno glede na resnost šokov. Znesek posojila bi se lahko povečal do najvišje ravni upravičenih javnih naložb (Np) v primeru posebej resnega asimetričnega šoka. V ta namen bi se kot kazalnik uporabilo povečanje četrtletne nacionalne stopnje brezposelnosti. Nazadnje, podpora v obliki posojila bi morala biti omejena na 30 odstotkov preostalih sredstev v okviru zgornje meje, določene za umerjanje zneskov posojil glede na razpoložljiva sredstva v proračunu EU, da bi se zagotovilo, da je lahko čim več držav članic upravičenih do posojila v okviru tega instrumenta.

Znesek subvencije obrestne mere bi bilo treba samodejno določiti kot fiksni odstotek stroškov obresti, ki jih ima država članica v zvezi s posojilom v okviru tega instrumenta.

Ta del predlagane uredbe nazadnje določa tudi možno vključitev evropskega mehanizma za stabilnost (EMS) ali njegovega pravnega naslednika, če bi se slednji v prihodnosti samostojno odločil, da bo prav tako zagotavljal finančno pomoč v podporo javnim naložbam za namene makroekonomske stabilizacije. V ta namen bi si morala Komisija prizadevati za zagotovitev, da se taka pomoč dodeli pod pogoji, ki so skladni s tistimi iz predlagane uredbe. Predvideti bi bilo treba pooblastilo za Komisijo za sprejetje delegiranih aktov, ki dopolnjujejo predlagano uredbo glede izmenjave informacij o različnih elementih posojila in pravil za določanje dopolnjevanja med pomočjo EMS in podporo v okviru tega instrumenta, izračunano na podlagi formul za posojilo in subvencijo obrestne mere.

Del V predlagane uredbe (členi 11 do 16) vsebuje postopkovna pravila za izplačilo in izvajanje podpore v obliki posojila v okviru tega instrumenta. Natančneje, nanaša se na pravila za izplačevanje, najemanje in dajanje posojil, stroške in upravljanje posojil. Poleg tega vsebuje pravila o nadzoru.

Del VI predlagane uredbe (členi 17 do 19) določa vzpostavitev Sklada za stabilizacijsko podporo (v nadaljnjem besedilu: sklad) in njegovo uporabo. Sklad bi se moral financirati s prispevki držav članic v skladu z medvladnim sporazumom, ki določa metodo za njihov izračun in pravila za njihov prenos. Za države članice euroobmočja bi se morali nacionalni prispevki izračunati kot odstotek denarnih prihodkov, dodeljen nacionalnim centralnim bankam držav članic euroobmočja. Za namene izračuna prispevkov bi morala ECB vsako leto najpozneje do 30. aprila Komisiji sporočiti znesek denarnih prihodkov za vsako nacionalno centralno banko. Za države članice zunaj euroobmočja, ki spadajo v področje uporabe predlaganega akta, bi morali kot osnova za njihove nacionalne prispevke služiti denarni prihodki Eurosistema. Uporabljati bi bilo treba poseben ključ. Če bo sklenjen tak medvladni

sporazum, bi morala biti dodelitev subvencije obrestne mere pogojena s plačilom letnega prispevka države članice.

Sklad bi bilo treba uporabljati samo za financiranje subvencije obrestne mere. Dodelitev take subvencije bi morala biti odvisna od razpoložljivosti sredstev v skladu, vzpostaviti pa bi bilo treba sistem odloga plačila za primer, da bi bila sredstva nezadostna. Komisija bi morala upravljati sklad na podlagi skrbne in varne naložbene strategije.

Del VII predlaganega akta (člen 20) določa, da Komisija oceni kakovost sistemov in načinov upravljanja javnih naložb v državah članicah. Taka ocena bi morala šteti za spremljevalni ukrep za povečanje učinka javnih naložb in podpore ESFN. Podrobna metodologija je določena v prilogi k predlagani uredbi in temelji na najnovejših praksah MDS in OECD.

Del VIII predlagane uredbe (členi 21 do 23) določa pravila za izvajanje prenesenih pooblastil, poročanje in pregled ter začetek veljavnosti predlagane uredbe. Kar zadeva redno poročanje, bi morala Komisija med drugim preučiti ustreznost oblikovanja mehanizma zavarovanja za namene makroekonomske stabilizacije in ali naj se socialne naložbe v izobraževanje in usposabljanje vključijo v opredelitev upravičenih javnih naložb, takoj ko bodo na voljo zanesljivi podatki.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi Evropske stabilizacijske funkcije za naložbe

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 175(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke⁹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁰,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Spodbujanje ekonomske, socialne in teritorialne kohezije ter vzpostavitev ekonomske in monetarne unije (EMU) sta ključna cilja Pogodb.
- (2) Krepitev ekonomske kohezije med državami članicami, katerih valuta je euro, bi prispevala k stabilnosti monetarne unije in skladnemu razvoju Unije kot celote.
- (3) Države članice bi morale izvajati svoje ekonomske politike in jih usklajevati tako, da dosežejo cilj krepitve ekonomske, socialne in teritorialne kohezije.
- (4) Doslej najhujša finančna kriza in gospodarska recesija, ki sta prizadeli svet in euroobmočje, sta pokazali, da obstoječi instrumenti v euroobmočju, na primer enotna monetarna politika, avtomatski fiskalni stabilizatorji in diskrecijski ukrepi fiskalne politike na nacionalni ravni, ne zadoščajo za absorpcijo velikih asimetričnih šokov.
- (5) Za olajšanje makroekonomske prilagoditve in ublažitev velikih asimetričnih šokov v sedanjih institucionalnih ureditvah se morajo države članice, katerih valuta je euro, in druge države članice, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II), bolj zanašati na preostale instrumente ekonomske politike, kot so avtomatski fiskalni stabilizatorji in drugi diskrecijski fiskalni ukrepi, zaradi česar je prilagoditev na splošno težja. Potek krize v euroobmočju prav tako kaže na močno zanašanje na enotno monetarno politiko za zagotavljanje makroekonomske stabilizacije v težkih makroekonomskih razmerah.
- (6) Finančna kriza je povzročila prociklični vzorec za fiskalne politike, kar je negativno vplivalo na kakovost javnih financ in zlasti na javne naložbe. Ta pomanjkljivost je na drugi strani prispevala k obsežnim razlikam v makroekonomskih rezultatih med državami članicami, kar ogroža kohezijo.

⁹ UL C, , str. .

¹⁰ UL C, , str. .

¹¹ UL C, , str. .

- (7) Zato so potrebni dodatni instrumenti, da bi v prihodnje zagotovili, da obsežni asimetrični šoki ne privedejo do izjemnih situacij globljih in širših razsežnosti, ki negativno vplivajo na kohezijo.
- (8) Zlasti, da bi se države članice, katerih valuta je euro, podprlo pri boljšem odzivanju na hitro spreminjajoče se gospodarske razmere in stabilizaciji njihovih gospodarstev z ohranitvijo ravni javnih naložb v primeru obsežnih asimetričnih šokov, bi bilo treba vzpostaviti Evropsko stabilizacijsko funkcijo za naložbe (ESFN).
- (9) ESFN ne bi smela podpirati samo držav članic, katerih valuta je euro, temveč tudi druge države članice, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II).
- (10) ESFN bi morala biti instrument Unije, ki dopolnjuje nacionalne fiskalne politike. Opozoriti bi bilo treba, da bi morale države članice izvajati preudarne fiskalne politike in vzpostaviti fiskalne blažilnike v obdobjih ugodnih gospodarskih razmer.
- (11) Na ravni Unije je okvir za določanje nacionalnih prioritet na področju reform in spremljanje njihovega izvajanja evropski semester za usklajevanje gospodarskih politik. Države članice razvijejo lastne nacionalne večletne naložbene strategije, ki podpirajo te prioritete na področju reform. Te strategije bi bilo treba predložiti skupaj z letnimi nacionalnimi programi reform kot način za pregled in usklajevanje prednostnih naložbenih projektov, ki bodo podprti z nacionalnimi finančnimi sredstvi in/ali finančnimi sredstvi Unije. Poleg tega bi morale služiti za uporabo finančnih sredstev Unije na skladen način in za zagotavljanje največje možne dodane vrednosti finančne podpore, ki bo prejeta zlasti iz programov, ki jih, kadar je ustrezno, podpira Unija v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, ESFN in InvestEU.
- (12) Poleg podpore v okviru ESFN bi lahko dodatno podporo zagotavljal evropski mehanizem za stabilnost (EMS) ali njegov pravni naslednik.
- (13) Podporo ESFN bi bilo treba zagotoviti, ko se ena ali več držav članic, katerih valuta je euro, ali drugih držav članic, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II), sooča z velikim asimetričnim šokom. Spremembe stopnje brezposelnosti so tesno povezane z nihanjem poslovnega cikla v takih državah članicah. Velika povečanja nacionalnih stopenj brezposelnosti nad njihovimi dolgoročnimi povprečji so tako jasen znak velikega šoka v določeni državi članici. Asimetrični šoki prizadenejo eno ali več držav članic precej močneje kot države članice v povprečju.
- (14) Aktiviranje podpore ESFN bi bilo zato treba določiti s sprožilom za aktiviranje na podlagi dvojnega merila, tj. tako nacionalne stopnje brezposelnosti glede na njeno prejšnje povprečje kot spremembe stopnje brezposelnosti v primerjavi z danim pragom.
- (15) Država članica, ki zaprosi za podporo ESFN, bi morala izpolnjevati stroga merila za upravičenost na podlagi upoštevanja sklepov in priporočil okvira Unije za fiskalni in ekonomski nadzor v obdobju dveh let pred vložitvijo prošnje za podporo ESFN, da se ne bi zmanjšala spodbuda za to državo članico, da si prizadeva za preudarne proračunske politike.
- (16) Države članice, katerih valuta je euro, ki prejmejo finančno pomoč EMS, evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo ter Mednarodnega denarnega sklada (MDS) in v katerih se izvaja program za makroekonomsko prilagoditev v smislu člena 7(2) Uredbe

(EU) št. 472/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹², ne bi smele prejeti podpore ESFN, saj se njihove potrebe po financiranju, vključno za ohranjanje javnih naložb, krijejo prek finančne pomoči.

- (17) Države članice z odstopanjem, ki prejemajo plačilnobilančno podporo v smislu člena 3(2)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 332/2002¹³, ne bi smele biti upravičene do podpore ESFN, saj se njihove potrebe po financiranju, vključno za ohranjanje javnih naložb, obravnavajo prek odobrenega aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči.
- (18) Podpora ESFN bi morala biti v obliki posojil zadevnim državam članicam. Ta instrument bi jim zagotovil financiranje za nadaljnje izvajanje javnih naložb.
- (19) Poleg posojil bi bilo treba zadevnim državam članicam odobriti tudi subvencije obrestne mere za kritje stroškov obresti v zvezi s temi posojili kot posebno vrsto finančne pomoči v skladu s členom 220 finančne uredbe. Takšna subvencija obrestne mere bi poleg posojila zagotovila dodatno podporo za države članice, ki se soočajo z asimetričnim šokom in zaostrenimi pogoji financiranja na finančnih trgih.
- (20) Da bi se podpora ESFN zagotovila čim prej, bi morala biti Komisiji zaupana pristojnost za dodeljevanje posojil, ko so izpolnjena merila za upravičenost in aktiviranje, in odločanje o dodelitvi subvencije obrestne mere.
- (21) Države članice bi morale podporo, prejeta v okviru ESFN, vložiti v upravičene javne naložbe in tudi na splošno raven javnih naložb ohraniti na ravni, enaki povprečni ravni javnih naložb v zadnjih petih letih, da se zagotovi, da bo cilj te uredbe dosežen. V zvezi s tem se od držav članic pričakuje, da bodo dale prednost ohranjanju upravičenih naložb v programe, ki jih podpira Unija v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.
- (22) Za ta namen bi morala Komisija preučiti, ali zadevna država članica izpolnjuje te pogoje. V primeru neizpolnjevanja pogojev bi morala zadevna država članica deloma ali v celoti vrniti posojilo in ne bi smela biti upravičena do subvencije obrestne mere.
- (23) Najvišja raven upravičenih javnih naložb, ki se lahko podprejo s posojilom ESFN za državo članico, bi se morala samodejno določiti na podlagi formule, ki zajema delež upravičenih javnih naložb glede na bruto domači proizvod (BDP) v Uniji v obdobju petih let, preden zadevna država članica zaprosi za posojilo, in njen BDP v istem obdobju. Najvišjo raven upravičenih javnih naložb bi bilo treba prilagoditi z uporabo prilagoditvenega faktorja (α) do fiksne zgornje meje v proračunu Unije. Ta faktor se določi tako, da bi bilo zadevnim državam članicam v času nedavne krize mogoče zagotoviti vso podporo ESFN, če bi bil mehanizem takrat že vzpostavljen.
- (24) Znesek posojila ESFN bi se moral prav tako samodejno določiti na podlagi formule, ki najprej upošteva najvišje ravni upravičenih javnih naložb, ki se lahko podprejo v okviru ESFN, in nato resnost velikega asimetričnega šoka. Podporo, določeno na podlagi te formule, bi bilo prav tako treba prilagoditi s faktorjem (β), in sicer glede na resnost šoka. Ta faktor se določi tako, da se v primeru šoka, ki poveča brezposelnost za več kot 2,5 odstotne točke, zadevni državi članici da na voljo največja dovoljena

¹² Uredba (EU) št. 472/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o okrepitevi gospodarskega in proračunskega nadzora v državah članicah euroobmočja, ki so jih prizadele ali jim grozijo resne težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (UL L 140, 27.5.2013, str. 1).

¹³ Uredba Sveta (ES) št. 332/2002 z dne 18. februarja 2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (UL L 53, 23.2.2002, str. 1).

podpora. Posojilo ESFN bi se lahko povečalo do najvišje ravni upravičenih javnih naložb v primeru še posebej resnega asimetričnega šoka, kar bi bilo razvidno iz drugih kazalnikov položaja države članice v gospodarskem ciklu (npr. anket o zaupanju) in poglobljene analize makroekonomskih razmer (kot se izvaja predvsem v okviru makroekonomskih napovedi in evropskega semestra). Da bi se zagotovilo, da je lahko čim več držav članic upravičenih do podpore v okviru ESFN, posojilo državi članici ne bi smelo presegati 30 odstotkov preostalih razpoložljivih sredstev pod zgornjo mejo, določeno za prilagoditev posojil v okviru ESFN glede na razpoložljiva sredstva v proračunu Unije.

- (25) Znesek subvencije obrestne mere ESFN bi bilo treba določiti kot odstotek stroškov obresti, ki jih ima država članica v zvezi s posojilom, prejetim v okviru ESFN.
- (26) Vzpostaviti bi bilo treba Sklad za stabilizacijsko podporo za financiranje subvencije obrestne mere. Sklad za stabilizacijsko podporo bi se moral financirati iz nacionalnih prispevkov držav članic, katerih valuta je euro, in drugih držav članic, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II).
- (27) Določanje višine nacionalnih prispevkov v Sklad za stabilizacijsko podporo in njihov prenos bi moral urejati medvladni sporazum, sklenjen med državami članicami, katerih valuta je euro, in drugimi državami članicami, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II). Sporazum bi moral določati, da se nacionalni prispevki za vse države članice izračunajo na podlagi deleža nacionalnih centralnih bank držav članic, katerih valuta je euro, v denarnih prihodkih Eurosistema. Za države članice, ki sodelujejo v ERM II bi bilo treba predvideti poseben ključ za določitev nacionalnih prispevkov. Komisija bi morala državam članicam pomagati pri izračunu teh prispevkov. V ta namen bi morala Evropska centralna banka (ECB) Komisiji sporočiti znesek denarnih prihodkov, do katerega so upravičene nacionalne centralne banke Eurosistema.
- (28) Po začetku veljavnosti tega medvladnega sporazuma bi morale biti izplačilo subvencije obrestne mere zadevni državi članici pogojeno s tem, da države članice prenesejo svoj letni prispevek v Sklad za stabilizacijsko podporo. Izplačilo subvencij obrestne mere bi moralo biti pogojeno z razpoložljivostjo zadostnih sredstev v Skladu za stabilizacijsko podporo. Izplačilo subvencij obrestne mere iz Sklada za stabilizacijsko podporo bi se odložilo, če bi subvencija obrestne mere za določeno državo članico presegala 30 odstotkov sredstev, ki so na voljo v Skladu za stabilizacijsko podporo v trenutku, ko se tako izplačilo zahteva.
- (29) Komisija bi morala biti pristojna za varno in preudarno upravljanje sredstev Sklada za stabilizacijsko podporo.
- (30) Da bi se povečal učinek javnih naložb in potencialne podpore ESFN, bi bilo treba zagotoviti kakovost sistemov in načinov upravljanja javnih naložb držav članic ter jo po potrebi izboljšati. Komisija bi morala redno izvajati oceno, in sicer v obliki poročila, ki po potrebi vsebuje priporočila za izboljšanje kakovosti sistemov in načinov upravljanja javnih naložb v državah članicah. Država članica bi lahko zaprosila za tehnično pomoč Komisije. Slednja bi lahko bila v obliki tehničnih misij.
- (31) Za določitev pravil za vključitev EMS ali njegovega pravnega naslednika v zagotavljanje finančne pomoči vzporedno s Komisijo v podporo javnim naložbam bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z izmenjavo ustreznih informacij, kar zadeva posojilo ESFN, učinkom vključitve EMS na izračun zneska podpore ESFN, in

dodelitvijo subvencije obrestne mere Sklada za stabilizacijsko podporo državi članici za stroške, povezane s finančno pomočjo EMS. Komisija bi morala biti tudi pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov za določitev odstotka v formuli za izračun subvencije obrestne mere, podrobnih pravil za upravljanje Sklada za stabilizacijsko podporo ter splošnih načel in meril za njegovo naložbeno strategijo. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹⁴. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (32) V skladu z odstavkoma 22 in 23 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016 je treba oceniti to uredbo, in sicer zlasti, da se ocenita njena učinkovitost in prispevek k izvajanju ekonomskih politik v državah članicah ter strategije Unije za rast in delovna mesta, in da se določijo morebitni nadaljnji ukrepi, potrebni, da bi se oblikoval mehanizem zavarovanja, namenjen makroekonomski stabilizaciji. To se bo storilo s pomočjo informacij, zbranih na podlagi posebnih zahtev glede spremljanja, pri tem pa se bo izogibalo pretiranemu urejanju in nalaganju upravnih bremen, zlasti državam članicam. Te zahteve lahko po potrebi vključujejo merljive kazalnike kot osnovo za oceno učinkov uredbe na terenu.
- (33) ESFN bi bilo treba šteti kot prvi korak v postopnem razvoju popolnoma delujočega mehanizma zavarovanja, ki bi bil namenjen makroekonomski stabilizaciji. Trenutno bi ESFN temeljila na posojilih in subvencijah obrestne mere. Hkrati ni izključeno, da bo v prihodnosti vključen EMS ali njegov pravni naslednik z zagotavljanjem finančne pomoči državam članicam, katerih valuta je euro, ki se soočajo z neugodnimi gospodarskimi razmerami, v podporo javnim naložbam. Poleg tega bi se lahko v prihodnosti vzpostavil prostovoljen mehanizem zavarovanja z zmožnostjo zadolževanja, ki bi temeljil na prostovoljnih prispevkih držav članic in bi bil močan instrument za makroekonomsko stabilizacijo v primeru asimetričnih šokov.
- (34) V skladu s finančno uredbo, Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 in Uredbo Sveta (EU) 2017/1939 bi bilo treba finančne interese Unije zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje, odpravljanje in preiskovanje nepravilnosti in goljufij, povračilo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi naložitev upravnih sankcij. Zlasti lahko v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbo (Euratom, ES) št. 2185/96 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih ravnanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. V skladu z Uredbo Sveta (EU) 2017/1939 lahko Evropsko javno tožilstvo preiskuje in preganja goljufije ter druga nezakonita ravnanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot je določeno v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta. V skladu s finančno uredbo mora vsaka oseba ali subjekt, ki prejema sredstva Unije, v celoti sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije ter Komisiji, Evropskemu uradu za boj proti goljufijam, Evropskemu javnemu tožilstvu in Evropskemu računskemu sodišču podeliti potrebne pravice in dostop.

¹⁴ UL L 231, 12.5.2016, str. 1.

- (35) Za to uredbo se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih sprejela Evropski parlament in Svet na podlagi člena 322 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Ta pravila so določena v finančni uredbi, pri čemer določajo zlasti postopek za pripravo in izvrševanje proračuna prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad in posrednega izvrševanja ter urejajo nadzor odgovornosti finančnih akterjev. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 PDEU, se nanašajo tudi na zaščito proračuna Unije v primeru splošnih pomanjkljivosti v zvezi z načelom pravne države v državah članicah, saj je spoštovanje tega načela bistven predpogoj za dobro finančno poslovanje in učinkovito financiranje EU.
- (36) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitev Evropske stabilizacijske funkcije za naložbe za obvladovanje obsežnih asimetričnih šokov, ki lahko ogrozijo ekonomsko in socialno kohezijo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči same zaradi strukture ekonomske in monetarne unije s centralizirano denarno politiko, a nacionalnimi fiskalnimi politikami, temveč ga je zaradi obsega potrebnih ukrepov lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je določeno v navedenem členu, ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. S to uredbo se vzpostavi Evropska stabilizacijska funkcija za naložbe (v nadaljnjem besedilu: ESFN).
2. ESFN zagotovi finančno pomoč v obliki posojil in subvencij obrestne mere za javne naložbe državi članici, ki se sooča z velikim asimetričnim šokom.
3. Podpora ESFN je na voljo državam članicam, katerih valuta je euro, in drugim državam članicam, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev iz člena 140(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „sporazum“ pomeni medvladni sporazum, sklenjen med vsemi državami članicami, katerih valuta je euro, in drugimi državami članicami, ki sodelujejo v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II), v katerem sta določena izračun in prenos njihovih finančnih prispevkov v Sklad za stabilizacijsko podporo;

(2) „javne naložbe“ pomenijo bruto investicije v osnovna sredstva sektorja država, kot so opredeljene v Prilogi A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵;

(3) „upravičene javne naložbe“ pomenijo (a) javne naložbe v podporo ciljem politike, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) [XX] z dne [XX] [*vstaviti sklic na novo uredbo o skupnih določbah*¹⁶] in (b) vse odhodke na področjih izobraževanja in usposabljanja, kot so opredeljeni v Prilogi A k Uredbi (EU) št. 549/2013 in ki niso zajeti v točki (a);

(4) „podpora ESFN“ pomeni finančno pomoč Unije v smislu člena [220] finančne uredbe v obliki posojil in subvencij obrestne mere v okviru ESFN v podporo upravičenim javnim naložbam;

(5) „sistemi in načini upravljanja javnih naložb“ pomenijo notranje postopke držav članic za načrtovanje, dodeljevanje sredstev in izvajanje javnih naložb;

(5) „strategija Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ pomeni posamezne in skupne cilje, ki usmerjajo ukrepanje držav članic in Unije, kot je določeno v sklepih, ki jih Evropski svet sprejel 17. junija 2010 kot Prilogo I (nova evropska strategija za delovna mesta in rast, krovni cilji EU), Priporočilu Sveta (EU) 2015/1184¹⁷ z dne 14. julija 2015 o širših smernicah ekonomskih politik držav članic in Evropske unije ter Sklepu Sveta (EU) 2016/1838¹⁸, in kakršne koli spremembe takšnih posameznih in skupnih ciljev.

DEL II

MERILA

Člen 3

Merila za upravičenost

1. Država članica je upravičena do podpore ESFN, če ni predmet:

(a) sklepa Sveta, s katerim ta ugotovi, da ni sprejela učinkovitih ukrepov za zmanjšanje čezmernega primanjkljaja v skladu s členom 126(8) ali členom 126(11) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v dveh letih pred vložitvijo prošnje za podporo ESFN;

(b) sklepa Sveta v skladu s členom 6(2) ali členom 10 Uredbe Sveta (EU) št. 1466/97¹⁹, s katerim ta ugotovi, da ni sprejela učinkovitih ukrepov za odpravo ugotovljenega znatnega odklona, v dveh letih pred vložitvijo prošnje za podporo ESFN;

(c) dveh zaporednih priporočil Sveta v istem postopku v zvezi z neravnotežjem v skladu s členom 8(3) Uredbe (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰, ker je zadevna država članica predložila neprimeren načrt popravljalnih ukrepov, v dveh letih pred vložitvijo prošnje za podporo ESFN;

¹⁵ Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji, UL L 174, 26.6.2013, str. 1.

¹⁶ [*vstaviti pravilen sklic na novo različico uredbe o skupnih določbah*].

¹⁷ UL L 192, 18.7.2015, str. 27.

¹⁸ UL L 280, 18.10.2016, str. 30.

¹⁹ Uredba Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik, UL L 209, 2.8.1997, str. 1.

²⁰ Uredba (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij, UL L 306, 23.11.2011, str. 25.

(d) dveh zaporednih sklepov Sveta v istem postopku v zvezi z neravnotežjem v skladu s členom 10(4) Uredbe (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o ugotovitvi neupoštevanja, ker zadevna država članica ni sprejela priporočenih popravljalnih ukrepov, v dveh letih pred vložitvijo prošnje za podporo ESFN;

(e) sklepa Sveta o odobritvi programa za makroekonomsko prilagoditev v smislu člena 7(2) Uredbe (EU) št. 472/2013;

(f) sklepa Sveta o izvajanju aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči v smislu člena 3(2)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 332/2002²¹.

2. Ko sporazum začne veljati, je država članica upravičena do prejetja subvencije obrestne mere samo, če izpolnjuje svoje obveznosti v skladu s sporazumom.

Člen 4

Merila za aktiviranje podpore

1. Za državo članice se šteje, da je doživela velik asimetrični šok, če so hkrati izpolnjena naslednja merila za aktiviranje podpore:

a) četrtna nacionalna stopnja brezposelnosti presega povprečno stopnjo brezposelnosti v zadevni državi članici v zadnjih 60 četrtnih pred četrtnim, v katerem se zaprosi za podporo;

b) četrtna nacionalna stopnja brezposelnosti se poveča za več kot eno odstotno točko v primerjavi s stopnjo brezposelnosti v istem četrtnem preteklega leta.

2. Stopnja brezposelnosti za namene odstavka 1 se določi s sklicevanjem na Uredbo (ES) št. 577/98²².

Zlasti se nanaša na stopnjo brezposelnosti za celotno prebivalstvo, vse starostne kategorije, v odstotku aktivnega prebivalstva.

3. Za četrtno nacionalno stopnjo brezposelnosti, ki se uporablja za namene odstavka 1 tega člena in točke (c) člena 8(1), se izvede desezoniranje.

Člen 5

Podprte naložbe

1. Država članica, ki je deležna podpore ESFN, v vsakem letu, v katerem prejme posojilo ESFN, stori naslednje:

(a) v upravičene javne naložbe vloži znesek, ki je vsaj enak znesku posojila ESFN;

(b) ohrani enako raven javnih naložb v primerjavi s povprečno ravno javnih naložb v zadnjih petih letih.

Komisija lahko kljub temu pri sprejemanju odločitve v skladu s členom 62 sklene, da taka raven javnih naložb ni vzdržna, in v takem primeru določi raven javnih naložb, ki naj se ohrani.

²¹ Uredba Sveta (ES) št. 332/2002, UL L 53/1, 23.2.2002, str. 1.

²² Uredba Sveta (ES) št. 577/98 z dne 9. marca 1998 o organizaciji vzorčne raziskave delovne sile v Skupnosti, UL L 77, 14.3.1998, str. 3.

2. Komisija v letu po izplačilu posojila ESFN preveri, ali zadevna država članica upošteva merila iz odstavka 1. Komisija zlasti preveri tudi obseg, v katerem zadevna država članica ohrani upravičene javne naložbe v programe, ki jih podpira Unija v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Če Komisija po tem, ko je zadevna država članica podala izjavo v zvezi s tem, meni, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, sprejme sklep, v katerem:

(a) zahteva predčasno odplačilo celotnega posojila ESFN ali njegovega dela, kakor je ustrezno; in

(b) sklene, da ob odplačilu posojila ESFN zadevna država članica ni upravičena do subvencije obrestne mere.

Komisija brez nepotrebnega odlašanja sprejme sklep in ga objavi.

DEL III

POSTOPEK IN OBLIKA PODPORE ESFN

Člen 6

Postopek za odobritev podpore ESFN

1. Če država članica izpolnjuje merila za upravičenost iz člena 3 in se sooča z velikim asimetričnim šokom iz člena 4, lahko Komisijo enkrat na leto zaprosi za podporo ESFN. Država članica navede, kakšno podporo potrebuje.

Komisija prošnje oceni in se nanje odzove v vrstnem redu, v katerem jih je prejela. Ukrepa brez nepotrebnega odlašanja.

2. Komisija se odloči o pogojih za podporo ESFN. Ta odločitev vključuje znesek, povprečni rok zapadlosti, formulo za izračun cene posojila, obdobje razpoložljivosti posojila ESFN in znesek subvencije obrestne mere ter druga podrobna pravila, potrebna za izvajanje podpore. Komisija pri odločanju o pogojih za podporo ESFN upošteva znesek, ki se šteje za vzdržnega v smislu člena [210(3)] Uredbe (EU, Euratom) št. XX (finančna uredba) v okviru zgornje meje lastnih sredstev za odobritve plačil.

DEL IV

ZNESEK PODPORE ESFN

Člen 7

Najvišji znesek posojil

Neodplačani znesek posojil, ki se odobrijo državam članicam po tej uredbi, je omejen na 30 milijard EUR glavnice.

Člen 8

Znesek posojila ESFN

1. Brez poseganja v odstavek 3 se znesek posojila ESFN (P) določi v skladu z naslednjo formulo:

$$P = \beta \times N_p \times (\text{povečanje brezposelnosti}_{D\check{C}} - \text{mejna vrednost})$$

pri čemer je $P \leq N_p$

V tej formuli se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) faktor „ β “ znaša 0,66;
- (b) „ N_p “ pomeni najvišjo raven upravičenih javnih naložb, ki se lahko podprejo v okviru ESFN v zadevni državi članici iz odstavka 2;
- (c) „povečanje brezposelnosti_{DČ}“ pomeni povečanje četrletne nacionalne stopnje brezposelnosti iz točke (b) člena 4(1), izraženo v odstotnih točkah;
- (d) „mejna vrednost“ pomeni prag, opredeljen v točki (b) člena 4(1), izražen v odstotnih točkah.

Komisija lahko kljub temu poviša znesek posojila ESFN (P) do zneska N_p v primeru izjemne resnosti velikega asimetričnega šoka v zadevni državi članici.

2. Najvišja raven upravičenih javnih naložb, ki se lahko podprejo v okviru ESFN v državi članici (N_p), se določi v skladu z naslednjo formulo:

$$N_p = \alpha \times \frac{\text{povprečne javne naložbe}_{EU}}{BDP_{EU}} \times BDP_{D\check{C}}$$

V tej formuli se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „ α “ znaša 11,5;
- (b) „ $\frac{\text{povprečne javne naložbe}_{EU}}{BDP_{EU}}$ “ pomeni delež upravičenih javnih naložb glede na BDP v Uniji v tekočih cenah in v povprečju v obdobju petih let pred vložitvijo prošnje za podporo ESFN v skladu s členom 6(1);
- (c) „ $BDP_{D\check{C}}$ “ pomeni BDP zadevne države članice v tekočih cenah in v povprečju v obdobju petih let pred vložitvijo prošnje za podporo v skladu s členom 6(1).

3. Posojilo ESFN ne sme presegati 30 odstotkov razpoložljivega zneska iz člena 7 po odbitku skupnega zneska neodplačanih posojil, danih v okviru ESFN.

Člen 9

Znesek subvencij obrestne mere ESFN

1. Subvencija obrestne mere prispeva h kritju stroškov obresti za posojilo ESFN, ki jih ima država članica. Znesek subvencije obrestne mere ESFN se določi v skladu z naslednjo formulo:

$$SOM = 100 \text{ odstotkov stroška obrestne mere}_{D\check{C}}$$

Za namen te določbe pomeni „strošek obrestne mere“ znesek obresti na podlagi formule za izračun cene posojila, določene v sklepu Komisije iz člena 6(2) ob upoštevanju morebitnega refinanciranja v skladu s členom 12(4);

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 21, s katerimi spremeni to uredbo tako, da določi odstotek iz odstavka 1, če se to zdi potrebno zaradi izvajanja sporazuma ali morebitnega odloga plačil v skladu s členom 18(2).

Člen 10

Finančna pomoč EMS ali njegovega pravnega naslednika

1. Če EMS ali njegov pravni naslednik državam članicam zagotovi finančno pomoč v podporo upravičenim javnim naložbam v skladu z načini in pogoji, ki so skladni s to uredbo, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 21, da se:

(a) ta uredba dopolni z določitvijo, katere informacije se izmenjajo med Komisijo in EMS ali njegovim pravnim naslednikom glede elementov iz člena 6(2);

(b) ta uredba dopolni z določitvijo pravil glede dopolnjevanja med finančno pomočjo EMS ali njegovega pravnega naslednika in podporo ESFN, izračunano v skladu s členoma 8 in 9;

(c) spremenita ali dopolnita člena 9 in 18, da se omogoči dodelitev subvencije obrestne mere državam članicam iz Sklada za stabilizacijsko podporo za stroške obresti v zvezi s finančno pomočjo EMS ali njegovega pravnega naslednika državam članicam v podporo upravičenim javnim naložbam.

DEL V

POSTOPKI ZA IZPLAČILO IN IZVAJANJE

Naslov I

Posojila

Člen 11

Izplačilo posojila

1. Posojilo ESFN se načeloma izplača v enem obroku.

Člen 12

Najemanje in dajanje posojil

1. Najemanje in dajanje posojil se izvaja v evrih.

2. Ko Komisija sprejme odločitev v skladu s členom 6(2), je pooblaščen, da na kapitalskih trgih ali od finančnih institucij najame posojilo v najugodnejšem času med načrtovanimi izplačili, da tako optimizira stroške financiranja in ohrani svoj ugled izdajatelja na teh trgih. Zbrana sredstva, ki še niso bila izplačana, vedno ostanejo na namenskem denarnem računu ali računu vrednostnih papirjev, ki se vodi skladno s pravili za zunajproračunske operacije, in se ga lahko uporabi samo za zagotavljanje pomoči državam članicam v okviru tega mehanizma.

3. Kadar država članica prejme posojilo ESFN, ki vsebuje klavzulo o predčasnem vračilu, in se odloči za uporabo te možnosti, Komisija sprejme potrebne ukrepe.

4. Na zahtevo zadevne države članice ali na pobudo Komisije ter kadar okoliščine dovoljujejo zagotovitev ugodnejše obrestne mere posojila ESFN, lahko Komisija refinancira vsa svoja prvotna posojila ali njihov del ali prestrukturira ustrezne finančne pogoje.

Člen 13

Stroški

Brez poseganja v člen 9 stroške, ki jih ima Unija pri sklepanju in izvajanju vsakega posla, nosi država članica, ki prejme posojilo ESFN.

Člen 14

Upravljanje posojil

1. Komisija vzpostavi potrebne ureditve za upravljanje posojil skupaj z ECB.

2. Zadevna država članica pri nacionalni centralni banki odpre poseben račun za upravljanje prejete podpore ESFN. Poleg tega glavnico in zapadle obresti za posojilo ESFN prenese na račun pri ECB štirinajst delovnih dni po sistemu TARGET2 pred ustreznim rokom za odplačilo.

Naslov II

Subvencija obrestne mere

Člen 15

Izplačilo subvencije obrestne mere

Brez poseganja v člen 5(2) in člen 16 se subvencija obrestne mere zadevni državi članici izplača, ko država članica odplača posojilo ESFN ali zapadle obresti.

Naslov III

Kontrola

Člen 16

Kontrola in revizija

1. Brez poseganja v člen 27 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ima Evropsko računsko sodišče pravico, da v zadevni državi članici izvaja finančne kontrole ali revizije v zvezi z upravljanjem podpore ESFN, ki so po njegovem mnenju potrebne.

2. Komisija, vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam, ima zlasti pravico poslati svoje uradnike ali ustrezno pooblaščen predstavnike, da v zadevni državi članici izvajajo tehnične ali finančne kontrole ali revizije v zvezi s podporo v okviru ESFN, ki so po njenem mnenju potrebne.

3. Revizije uporabe prispevkov Unije, ki jih opravijo osebe ali subjekti, vključno s tistimi, ki jih niso pooblastili institucije ali organi Unije, so osnova za splošno zagotovilo v skladu s členom [127] finančne uredbe.

DEL VI

SKLAD ZA STABILIZACIJSKO PODPORO

Člen 17

Vzpostavitev Sklada za stabilizacijsko podporo

1. Ustanovi se Sklad za stabilizacijsko podporo.
2. Sredstva Sklada za stabilizacijsko podporo sestavljajo:
 - (a) prispevki držav članic v skladu s sporazumom;
 - (b) donosi na vložena sredstva Sklada za stabilizacijsko podporo;
 - (c) vračila subvencij obrestne mere s strani držav članic v skladu s členom 5(2)(b).
3. Prihodki Sklada za stabilizacijsko podporo iz točke (a) odstavka 2 so zunanji namenski prejemki, prihodki iz točke (c) odstavka 2 pa notranji namenski prejemki v skladu s členom [21(4)] finančne uredbe.
4. Za namene izračuna prispevkov iz točke (a) odstavka 2 ECB najpozneje do 30. aprila vsako leto Komisiji sporoči znesek denarnih prihodkov, dodeljen nacionalnim centralnim bankam Eurosistema v skladu s členom 32 Protokola (št. 4) o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

Člen 18

Uporaba Sklada za stabilizacijsko podporo

1. Sredstva Sklada za stabilizacijsko podporo se lahko uporabijo samo za plačilo subvencij obrestne mere državam članicam iz člena 9.
2. Plačani znesek subvencije obrestne mere ne sme presegati 30 odstotkov razpoložljivih sredstev Sklada za stabilizacijsko podporo v trenutku, ko zapade v plačilo zadevni državi članici. Vsa nadaljnja plačila se odložijo. Vsi novi prispevki v Sklad za stabilizacijsko podporo iz člena 17(2) se najprej uporabijo za izplačilo odloženih plačil zadevnim državam članicam. V primeru več kot enega odloženega plačila se vrstni red, po katerem se taka plačila izplačajo, določi glede na trajanje odloga, pri čemer se začne z najdaljšim.

Člen 19

Upravljanje Sklada za stabilizacijsko podporo

1. Sklad za stabilizacijsko podporo neposredno upravlja Komisija v skladu s to uredbo in delegiranimi akti iz odstavka 3.
2. Komisija vodi preudarno in varno naložbeno strategijo, ki je določena v delegiranih aktih iz odstavka 3 v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja ob upoštevanju ustreznih bonitetnih pravil, in vlaga sredstva Sklada za stabilizacijsko podporo v denarna sredstva in njihove ustreznike, instrumente denarnega trga, dolžniške in kreditne vrednostne papirje, kot so vezane vloge, obveznice, zapisi, obligacije ali vrednostni papirji s premoženjskim kritjem, vključno z variabilnim kuponom ali brez kupona, in v indeksirane vrednostne papirje. Naložbe so dovolj sektorsko, geografsko in sorazmerno razpršene. Donosi iz navedenih naložb pripadajo Skladu za stabilizacijsko podporo.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov za dopolnitev te uredbe z določitvijo podrobnih pravil za upravljanje Sklada za stabilizacijsko podporo ter splošnih načel in meril za njegovo naložbeno strategijo v skladu s postopkom iz člena 21.

DEL VII

KAKOVOST SISTEMOV IN NAČINOV UPRAVLJANJA JAVNIH NALOŽB

Člen 20

Kakovost sistemov in načinov upravljanja javnih naložb

1. Da bi se povečal učinek javnih naložb in potencialne podpore ESFN, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za doseganje in vzdrževanje visokokakovostnih sistemov in načinov upravljanja javnih naložb.
2. Komisija najpozneje do [DATUM: *dve leti po začetku veljavnosti te uredbe*] in vsakih pet let po tem preveri kakovost sistemov in načinov upravljanja javnih naložb v državah članicah. Komisija pripravi poročilo, ki vsebuje kvalitativno oceno in rezultat na podlagi niza kazalnikov ter po potrebi priporočila za izboljšanje kakovosti sistemov in načinov upravljanja javnih naložb. Poročilo se objavi.
3. Metodologija za ocenjevanje kakovosti sistemov in načinov upravljanja javnih naložb držav članic je določena v Prilogi. Komisija redno ocenjuje ustreznost uporabljene metodologije in meril ter jih po potrebi prilagaja ali spreminja. Komisija spremembe uporabljene metodologije in meril objavi.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za spremembo ali dopolnitev te uredbe s posodobitvijo metodologije in meril iz odstavka 3 v skladu s postopkom iz člena 21.

DEL VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 21

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz člena 10, člena 19(3) in člena 20(5) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [datum začetka veljavnosti te uredbe].
3. Prenos pooblastila iz člena 10, člena 19(3) in člena 20(5) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 10, členom 19(3) in členom 20(5) začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku v treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 22

Poročanje in pregled

1. Kazalniki za poročanje o napredku Uredbe pri doseganju ciljev iz uvodne izjave 36 in člena 1 so določeni v Prilogi 2.
 2. Za zagotovitev učinkovite ocene napredka programa pri doseganju njegovih ciljev se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 21, s katerimi spremeni Prilogo II oziroma pregleda ali dopolni kazalnike, kadar je to potrebno, ter dopolni to uredbo z določbami o vzpostavitvi okvira za spremljanje in ocenjevanje.
 3. Sistem za poročanje o smotrnosti zagotavlja, da se podatki za spremljanje izvajanja in rezultatov zbirajo uspešno, učinkovito in pravočasno. V ta namen se prejemnikom podpore ESFN naložijo sorazmerne zahteve glede poročanja.
 4. Ocene se opravijo pravočasno, da prispevajo k postopku odločanja.
 5. Vmesna ocena ESFN se opravi, ko je na voljo dovolj informacij o izvajanju ESFN. Komisija izvede končno oceno ESFN štiri leta po začetku veljavnosti te uredbe.
- Pri tej oceni se med drugim oceni:
- (a) uspešnost te uredbe;
 - (b) prispevek ESFN k izvajanju ekonomskih politik držav članic na takšen način, da se krepí kohezija v Uniji;
 - (c) prispevek te uredbe k doseganju ciljev iz strategije Unije za rast in delovna mesta;

(d) ustreznost vzpostavitve prostovoljnega mehanizma zavarovanja, namenjenega makroekonomski stabilizaciji.

Če je primerno, se oceni priloži predlog za spremembo te uredbe.

6. Komisija zaključke te ocene skupaj s svojimi pripombami predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Euroskupini, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati [dvajseti dan po] objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 2(2)(b) začne veljati [DATUM].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja (*programski sklop*)
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.5. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.6. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.3. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi Evropske stabilizacijske funkcije za naložbe

1.2. Zadevna področja (*programski sklop*)

Ekonomska in monetarna unija

1.3. Predlog/pobuda se nanaša na:

☒ nov ukrep

☐ nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa²³

☐ podaljšanje obstoječega ukrepa.

☐ združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep.

1.4. Utemeljitev predloga/pobude

1.4.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

Pobuda temelji na sporočilu Komisije z dne 6. decembra 2017 o novih proračunskih instrumentih za stabilno euroobmočje v okviru Unije, ki je del svežnja pobud za poglobitev ekonomske in monetarne unije v Evropi. Izhaja predvsem iz poročila petih predsednikov o dokončanju evropske ekonomske in monetarne unije z dne 22. junija 2015 ter razmisleka Komisije o poglobitvi ekonomske in monetarne unije z dne 31. maja 2017.

Uporabljala se bo za države članice euroobmočja in države članice, ki so se pridružile ERM II, če izpolnjujejo merila za upravičenost in aktiviranje, določena v Uredbi.

Uredba bo začela veljati [dvajseti dan po] objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

1.4.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Razlogi za ukrepanje na Evropski ravni (predhodno): V valutni uniji obstaja več plasti zaščite pred disruptivnimi šoki: prožni trgi, vključno z učinkovitimi finančnimi trgi, preudarne javne politike (vključno z vzpostavljanjem fiskalnih blažilnikov v obdobju ugodnih gospodarskih razmer, ki prispevajo k lažjemu obvladovanju šokov, ko do njih pride) in niz skupnih instrumentov za spopadanje s kriznimi razmerami. Vendar tudi vsi ti elementi v primeru velikih šokov ne zadostujejo za zagotovitev prave gospodarske stabilizacije, zlasti v majhnih odprti gospodarstvih, kar je

²³

Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

pokazala nedavna finančna kriza. Potreben je fiskalni instrument na ravni euroobmočja za obvladovanje velikih šokov, da bi preprečili preveliko obremenitev nacionalnih sistemov. Stabilizacijska funkcija bi morala kot pomemben dopolnilni element biti aktivirana v primeru velikih šokov, ki prizadenejo eno ali več držav članic, ko so dosežene omejitve drugih mehanizmov in nacionalnih politik, kar predstavlja velika gospodarska tveganja za države članice, pa tudi za območje kot celoto. Pomembno je preprečiti, da bi šoki in znaten upad gospodarske aktivnosti povzročili globlje in širše stresne razmere. Stabilizacijska funkcija bi takšne razmere preprečila z možnostjo podpore držav članic, ki so pod velikim pritiskom. Ustreznejše in bolj proticiklične fiskalne politike na nacionalni ravni bi prispevale tudi k skladnejši skupni fiskalni naravnosti, kar bi zagotovilo pozitivne učinke prelivanja tudi za druge države članice. Poleg tega bi stabilizacijska funkcija podprla države članice takrat, ko bi sredstva za stabilizacijo na nacionalni ravni postala omejena, vendar finančna pomoč še ne bi bila potrebna, s čimer bi se lahko zmanjšali stroški prilagoditve.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno): Evropska stabilizacijska funkcija za naložbe bi morala stabilizirati upravičene naložbe v državah članicah, ki so jih prizadeli veliki asimetrični šoki, kadar so učinki avtomatskih nacionalnih stabilizatorjev nezadostni, pri nacionalni fiskalni politiki se mora poiskati zahteven kompromis med stabilizacijo in vzdržnostjo, denarna politika je omejena, koordinacija fiskalnih politik pa je dosegla svoje meje. S podpiranjem javnih naložb bi ta shema pomagala preprečiti znatno zmanjšanje srednje- in dolgoročne rasti zaradi prilagoditve na nacionalni ravni in bi lahko prispevala tudi k temu, da prizadeti državi članici zaradi šoka ne bi bilo treba zaprositi za finančno pomoč.

1.4.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

To je prvič, da se uvaja stabilizacijska funkcija kot del reform za poglobitev ekonomske in monetarne unije. Zadnja finančna kriza je pokazala občutljivost držav članic, vključno s tistimi, ki so prej imele zdrave javne finance, na velike gospodarske šoke. Zaradi teh šokov se je znatno poslabšal fiskalni položaj prizadetih držav članic, v številnih primerih pa so morale te države članice zaprositi za program finančne pomoči. Vendar so do takrat, ko se je zaprosilo za programe finančne pomoči, stroški gospodarskega prilagajanja že zelo narasli, prilagoditev, ki je sledila, pa je znatno vplivala na srednje- in dolgoročne stopnje rasti. S stabilizacijsko funkcijo bi se poskusilo preprečiti, da bi se ta scenarij ponovil v prihodnji krizi.

1.4.4. Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti

Instrument ESFN iz te uredbe je skladen z drugimi instrumenti v okviru kohezijske politike. Instrument dopolnjuje programe, ki jih podpira Unija v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, ki so v zadnjih letih predstavljali več kot polovico vseh javnih naložb in močno prispevali k procesu krepitve gospodarskega in družbenega dohajanja regij in držav v EU. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je bila zagotovljena tudi večja povezanost prioritet evropskega semestra s programi, ki jih podpira Unija v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja z uvedbo predhodnih in

makroekonomskih pogojev z uredbo o skupnih določbah. Podobni pogoji določajo upravičenost do podpore iz instrumenta ESFN. Poleg tega instrument ESFN tudi dopolnjuje druge instrumente na ravni EU, ki lahko pomagajo zlasti pri blažitvi gospodarskih šokov na nacionalni ali lokalni ravni, kot sta Solidarnostni sklad Evropske unije, ki zagotavlja finančno pomoč državam članicam/regijam, ki so jih prizadele večje nesreče, in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji, ki zagotavlja podporo osebam, ki so izgubile delo zaradi večjih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih ali zaradi svetovne gospodarske in finančne krize.

1.5. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

☐ Časovno omejeno

☐ trajanje od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,

☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

X☒ Časovno neomejeno

Izvajanje z obdobjem uvajanja od [dvajsetega dne po] objavi Uredbe v *Uradnem listu Evropske unije*. Predlog se bo izvedel šele, ko bo država članica upravičenka izpolnila merila za upravičenost in merila za aktiviranje podpore. Uporabljal bi se, dokler bi bilo izpolnjeno sprožilo na podlagi dvojnega merila.

1.6. Načrtovani načini upravljanja²⁴

X☒ Neposredno upravljanje – Komisija:

X☒ z lastnimi službami, vključno z zaposlenimi v delegacijah Unije,

☐ prek izvajalskih agencij.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Posredno upravljanje s poverjanjem nalog izvrševanja proračuna:

☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,

☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),

☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,

☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,

☐ subjektom javnega prava,

☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP v skladu z naslovom V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Komisija bo na podlagi prošnje države članice ocenila, ali zadevna država članica izpolnjuje merila za aktiviranje in upravičenost do prejetja podpore iz stabilizacijske funkcije. Poleg tega bo v letu po izplačilu posojila ESFN preučila, ali je zadevna država članica upoštevala pogoj, da se posojila vložijo v upravičene javne naložbe in

²⁴ Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

da država članica ohrani isto raven javnih naložb v primerjavi s povprečno ravno javnih naložb v zadnjih petih letih. Vendar lahko Komisija sklene, da raven javnih naložb, ki bi jo morala ohraniti država članica, ni vzdržna, in v takem primeru določi raven javnih naložb, ki se mora ohraniti.

Za izračun prispevkov v Sklad za stabilizacijsko podporo mora ECB Komisiji najpozneje do 30. aprila vsako leto sporočiti znesek denarnih prihodkov, dodeljenih nacionalnim centralnim bankam v skladu s členom 32 Protokola (št. 4) o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke za države članice euroobmočja.

Za države članice, ki niso del euroobmočja, se bodo prispevki v Sklad za stabilizacijsko podporo izračunali na podlagi iste referenčne vrednosti (denarnih prihodkov Eurosistema), vendar s posebnim ključem za izračun.

Komisija bo dve leti po začetku veljavnosti Uredbe in nato vsakih pet let preverila kakovost sistemov in načinov upravljanja javnih naložb v državah članicah. Pripravila bo poročilo s kvalitativno oceno in rezultatom na podlagi niza kazalnikov. Po potrebi bo vsebovalo tudi priporočila za izboljšanje kakovosti sistemov in načinov upravljanja javnih naložb. Poročilo Komisije se bo objavilo.

Komisija bo vsakih pet let pregledala Uredbo in poročala o njenem izvajanju. To poročilo bo poslano Evropskemu parlamentu, Svetu in Euroskupini. Na podlagi rezultatov poročila bo Komisija po potrebi poročilu priložila predlog za spremembo te uredbe.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

V skladu s členom 16 Uredbe ima Evropsko računsko sodišče pravico, da v zadevni državi članici izvaja finančne kontrole ali revizije v zvezi z upravljanjem pomoči v okviru ESFN, ki so po njegovem mnenju potrebne. Komisija, vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam, ima zlasti pravico poslati svoje uradnike ali ustrezno pooblaščen predstavnike, da v zadevni državi članici izvajajo tehnične ali finančne kontrole ali revizije v zvezi s podporo v okviru ESFN, ki so po njenem mnenju potrebne.

Kar zadeva sestavino posojil sheme, se bo Komisija odločila o pogojih posojila (tj. znesek, povprečni rok zapadlosti, formula za izračun cene posojila, obdobje razpoložljivosti posojila in znesek subvencije obrestne mere ter druga podrobna pravila, potrebna za izvajanje pomoči). Stroške, ki jih ima Unija pri sklepanju in izvajanju vsakega posla, bo nosila država članica, ki prejme posojilo ESFN. Komisija bo vzpostavila potrebno ureditev za upravljanje posojil skupaj z ECB. Zadevna država članica bo pri nacionalni centralni banki odprla poseben račun za upravljanje prejete podpore ESFN. Glavnico in zapadle obresti za posojilo ESFN bo prenesla na račun pri ECB štirinajst delovnih dni po sistemu TARGET2 pred ustreznim rokom za odplačilo.

Kar zadeva upravljanje Sklada za stabilizacijsko podporo za subvencijo obrestne mere, člen 19 Uredbe predvideva, da bo Komisija imela skrbno in varno naložbeno strategijo v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja ob upoštevanju

ustreznih bonitetnih pravil. Komisija bo sredstva Sklada za stabilizacijsko podporo vlagala v denarna sredstva in njihove ustrezne, instrumente denarnega trga, dolžniške in kreditne vrednostne papirje, kot so vezane vloge, obveznice, zapisi, obligacije ali vrednostni papirji s premoženjskim kritjem, vključno z variabilnim kuponom ali brez kupona, in v indeksirane vrednostne papirje. Naložbe bodo dovolj sektorsko, geografsko in sorazmerno razpršene. Donosi iz navedenih naložb bodo pripadali Skladu za stabilizacijsko podporo.

Sklad za stabilizacijsko podporo se bo financiral s prispevki držav članic, donosi na vložena sredstva sklada in vračili držav članic v skladu s členom 5(2)(b) Uredbe.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Posojila ESFN državam članicam so krita z jamstvom iz proračuna EU ter vsebujejo finančno tveganje. Najvišji znesek posojil, ki se lahko odobri državam članicam po tej uredbi, je omejen na 30 milijard EUR glavnice. V proračunu EU so oblikovane potrebne rezervacije za finančno tveganje, povezano s temi posojili.

Sklad za stabilizacijsko podporo za subvencije obrestne mere ne prejema sredstev iz proračuna EU.

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njo povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

Komisija bo eno leto po izplačilu podpore v obliki posojila v okviru instrumenta preverila, ali je država članica upravičenka posojilo vložila v upravičene javne naložbe v višini vsaj zneska posojila in ohranila enako raven javnih naložb v primerjavi s povprečno ravno javnih naložb v zadnjih petih letih, razen če Komisija te ravni ne šteje za vzdržno. Če to merilo ni izpolnjeno, bo sprejet sklep, s katerim se bo zahtevalo predčasno odplačilo posojila (v celoti ali delno) in ustavilo izplačilo subvencije obrestne mere. S tem popravnim mehanizmom se poskuša zagotoviti, da proračun Unije ne bo prevzel pogojnih obveznosti za neupravičene naložbe.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Evropsko računsko sodišče ima pravico, da v zadevni državi članici izvaja finančne kontrole ali revizije v zvezi z upravljanjem podpore ESFN, ki so po njegovem mnenju potrebne.

Komisija bo imela, vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam, zlasti pravico poslati svoje uradnike ali ustrezno pooblaščen predstavnike, da v zadevni državi članici izvajajo tehnične ali finančne kontrole ali revizije, ki so v zvezi s podporo v okviru ESFN po njenem mnenju potrebne.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelek večletnega finančnega okvira in predlagane nove odhodkovne proračunske vrstice

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka 2 Razdelek Kohezija in vrednote	dif./nedif. 25	držav Efte ²⁶	držav kandidatk ²⁷	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
		nedif.	NE	NE	NE	DA

²⁵ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

²⁶ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

²⁷ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	<...>	2 Razdelek Kohezija in vrednote
--	-------	---------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po letu 2027	SKUPAJ
Odobritve za poslovanje (razdeljene glede na proračunske vrstice iz naslova 3.1)	obveznosti	(1)									
	plačila	(2)									
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev programa ²⁸	obveznosti = plačila	(3)									
Odobritve za sredstva programa SKUPAJ	obveznosti	=1+3									
	plačila	=2+3									

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“
--	---	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po letu	SKUPAJ
--	------	------	------	------	------	------	------	---------	--------

²⁸ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

									2027	
Človeški viri		0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291
Drugi upravni odhodki										
Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po letu 2027	SKUPAJ
Odobritve iz vseh RAZDELKOV večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291
	plačila	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291

3.2.2. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za upravne zadeve

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Leto	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
------	------	------	------	------	------	------	------	--------

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291
Drugi upravni odhodki								
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291

Odobritve zunaj RAZDELKA 7²⁹ večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki								
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

3.2.2.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

²⁹ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Leto	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
Sedež in predstavništva Komisije	5	5	5	5	5	6	6
Delegacije							
Raziskave							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ) – PU, LU, NNS, ZU in MSD ³⁰							
Razdelek 7							
Financirano iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira	– na sedežu						
	– na delegacijah						
Financirano iz sredstev programa 31	– na sedežu						
	– na delegacijah						
Raziskave							
Drugo (navedite)							
SKUPAJ	5	5	5	5	5	6	6

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	
Zunanji sodelavci	

³⁰ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

³¹ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.3. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

☐ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

☐ je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Leto	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

☐ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.

☒ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

☐ za lastna sredstva,

☒ za druge prihodke.

navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice ☐ X

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Posledice predloga/pobude ³²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Člen: X potrebna vrstica pm							

Za namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

--

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

Na voljo bi bili notranji namenski prejemi iz naslova upravljanja premoženja Sklada za stabilizacijsko podporo.

³² Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.